ASHINGTON D.C.

І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXVI. Ч. 82. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 29-го КВІТНЯ 1959 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 29, 1959 No. 82. РІК LXVI.

ЗДА ВИСЛАЛИ ЗБРОЮ НА ДОПОМОГУ ЗАГРОЖЕНІЙ ПАНАМІ

Вашингтон. — Державний департамент повідомив, що ЗДА вислали зброю Панамській Республіці, щоб допомогти їй відогнати напасників, які причалили ззакордону і вже захопили одну місцевість на Караїбському узбережжі. ЗДА діяли після того, як панамський уряд звернувся був із просьбою до Організації Американських Держав про допомогу проти ворохобників, які змагають до скинення теперішнього панамського уряду. Американська допомога відбулася в рямках договору про взаємну допомогу, а зброю вислано з американських запасів, які находяться в Зоні Панамського Каналу. Договір про взаємну допомогу дозволяє допомагати зброєю тій державі, яка є загрожена агресією. Панамський амбасадор у Вашингтоні Рікардо М. Аріяс заявив на окремих зборах Ради Організації Американських Держав, що збройна сила коло 80 осіб прибула з Куби до Панами. Згідно з інформаціями панамського уряду це два відділи агресорів мають прибути до Панами човнами. Панамський амбасадор не складав протесту проти кубинського уряду, хоч і заявив, що між панамськими агресорами є і кубинські горожани. Рада висловила підтримку Панамі, але не могла вирішити жадної дії в обороні нападеної країни, бо члени ради мусять дістати інформації й інструкції від своїх урядів. 28-го квітня має відбутися нове засідання ради, на якому мають обговорити справу скликання асамблеї міністрів закордонних справ 21 американської держави. Панамський амбасадор заявив, що його уряд не має стільки збройних сил, щоб відбити більшу інвазію. Агресори ззакордону є в змові з місцевими невдоволеними елементами, і тому потрібна негайна допомога, щоб не треба було пізніше говорити, що „пожежу погашено, але хата згоріла". На нараді амбасадорів не було представників Куби і Гаїті. Кубинський амбасадор є не присутній у Вашингтоні, але він чомусь не вислав свого заступника. Діючий президент ради Хуліо Лякарте з Уругваю закликав до негайної допомоги панамському урядові, щоб видко було, як справно діє Організація Американських Держав. Фідель Кастро заявив у Гюстоні, Тексас, звідки він виїжджає 28-го квітня на економічну конференцію до Буенос Айрес, що інвазія до Панами сталася без відома його уряду, і що як і є між агресорами кубинці, то вони є там рез відома кубинського уряду, прем'єром якого є він — Фідель Кастро.

Президент поставив „вето" проти рільничого законопроєкту

Вашингтон. — 27-го квітня президент Айзенгавер не підписав прийнятого Конгресом законопроєкту, згідно з яким мала бути скасована контроля секретарем рільництва Езрою Тефтом Бенсоном позичок для сільських електрівень, бо цю контролю мав би виконувати сам керівник Адміністрації Сільської Електрифікації. Демократична більшість в Конгресі ухвалила була той законопроєкт, бо, на її гадку, Бенсон гальмував дії цієї адміністрації. Це перше „вето" Президента під час сесії Конгресу. Конгрес прийняв був цей законопроєкт великою більшістю голосів, але в Палаті Репрезентантів число голосів „за" було дещо менше від більшости двох-третіх голосів, якої потреба до того, щоб Конгрес міг перемогти „вето" Президента. Сенатор Линдон Б. Джансон заявив, що політична демократична комісія вирішить, чи треба в Конгресі перемагати „вето" Президента.

Ботлер проти компромісу в справі охорони громадянських прав

Бостон, Масс. — Голова Крайового Демократичного Комітету Пол М. Ботлер заявив у своїй промові, що провідники Демократичної партії не пристануть на жадний компроміс в справі законопроєкту про охорону громадянських прав, і про це своє становище повідомлять всі райони цієї країни. Одночасно, казав Ботлер, ми не зможемо, під жадними умовами кого-будь виключати з нашої партії за те, що він противиться законопроєктові про охорону громадянських прав. „Ми запевнимо всіх, що морально здорова концепція охорони громадянських прав стоїть в нашій партійній виборчій плятформі" — запевняв Ботлер. Він закликав президента Айзенгавера, щоб підтримав своїм впливом становище Найвищого Суду ЗДА в справі оборони громадянських прав.

В АМЕРИЦІ

● Президент Айзенгавер проголосив день 1-го травня „Днем Закону" і закликав населення ЗДА відзначати цю дату відповідними церемоніями, що символізували б послух і відданість урядові і законам країни.

● Державний департамент рахує нового державного секретаря Крістіяна А. Гертера за 54-го з черги на тому пості. Але признає, що його можна вважати також за 53-го і навіть за 52-го, коли не будуть зараховувати до державних секретарів Роберта Лівінґстона й Джана Джея, що офіційно пост державного секретаря не обіймали.

● Колишній підсекретар армії Вільям Г. Дрейпер, виступаючи в комісії закордонних справ у Палаті Репрезентантів, сказав, що це було б катастрофою, коли б Конґрес на більшу суму зменшив допомогу закордонові. Дрейпер домагався збільшити військову допомогу закордонним державам, бо „небезпека комуністичної агресії тепер більша як колинебудь", а СССР і комуністичний Китай ведуть ще й економічну офензиву проти вільного світу.

● Головний поштмайстер Артур Е. Соммерфілд, зізнавав в поштовій підкомісії Палати Репрезентантів, що порнографічної літератури при допомозі пошти продається в ЗДА на 500 мільйонів долярів річно. „Ці барони непристойности, сказав Соммерфілд, — є спричинниками зростання злочинности серед молоді".

● 50-річна Мері Ме Оліва в Лембертоні, Північна Каролайна, заявила в суді, що вона незабом має породити 33-тю дитину, а з своїм мужем живе 35 років.

● Екс-президент Гаррі С. Труман 4-го травня виступатиме в сенатській підкомісії в справі зміни закону про заборону президентові ЗДА втретє кандидувати на перевибір. Давніше Труман заявлявся за скасування цього обмеження.

● Нюйоркський губернатор Нелсон А. Рокефеллер поставив „вето" проти законопроєкту, ухваленого стейтовою леґіслятурою, який дозволяв учителям стосувати фізичне покарання учнів в публічних школах. Цей факт викликав протилежні реакції: одні називають „вето" губернатора „ганьбою", а інші хвалять Рокефеллера.

● До Ню Йорку прилетів із Варшави 29-річний Маріян Сикурський, якому в 1944 році під час повстання відорвало обидві руки. Він сподівається дістати штучні руки, щоб заробляти на прожиток. Д-р Софія Ляшевська, яка зустрічала на летовищі нового іміґранта, сказала, що важко буде йому допомогти, бо з лівої руки залишилося в нього тільки 5 цалів, а з правої чотири.

Українські молодечі організації в Европі об'єдналися для протикомуністичної акції

Мюнхен, Німеччина. — На початку квітня 1959 року відбулися в Мюнхені наради представників українських молодечих організацій, що на них вирішено створити Діловий Комітет Української Молоді у вільному світі, який мав би зайнятися організуванням антикомуністичної і антибольшевицької акції, в зв'язку з 7 Міжнародним Фестивалем Молоді. Цей Фестиваль організує Москва в місяцях липні-серпні ц. р. у Відні. Він, як це відомо з минулих років, має на меті допомогти большевикам поширити свої ідеї серед молоді вільного світу та з'єднати її для своїх п'ятих колон. Особливо наступає Москва тепер на молодь Африки й Азії, як також південної Америки. Рівночасно намагається вона через ті фестивалі показати нашій поневоленій молоді, що, мовляв, всякий спротив її пануванню є безвиглядний, бо в руках Кремля лежить міцно не тільки кермо московської імперії, але на її боці стоїть також все молоде покоління світу. Проводи молодечих організацій проголосили водночас із цим, що їхнє членство не буде брати участи у Фестивалі, а вестиме роз'яснювальну діяльність серед збаламученої брехливою агітацією молоді. Представники українських молодечих організацій, — Центрального Союзу Українських Студентів Пласту, Спілки Української Молоді, Союзу Українських Студентів Німеччини, Товариства Українських Студентів Католиків „Обнова", Українсько-Американського Медичного Товариства, Товариства Української Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського, вирішили включитися активно в загальносвітову акцію некомуністичних організацій і виступати проти підступства організаторів фестивалю, допомагаючи молоді вільного світу своїм досвідом та відповідними матеріялами про большевицьку дійсність.

Комісія Молоді ЮКОМА відбула чергові наради

Ню Йорк. — Рухлива Комісія Молоді Ювілейного Комітету Мазепи (ЮКОМА) відбула тут в приміщеннях УНДому минулої п'ятниці, 23-го квітня, свої чергові наради, в результаті яких обмірковано і вирішено ряд справ зв'язаних з відзначуванням цього Мазепинського Року. Як відомо, всі молодечі організації, заступлені в тій Комісії Молоді ЮКОМА, приготовляють величавий Мазепинський здвиг молоді, що має відбутися в Ню Йорку на острові Рандол 19 і 20 вересня ц. р., що й було головним предметом нарад на зборах у п'ятницю. Зокрема обговорено ряд проблем, зв'язаних з підготовою виступів і контесту українознавчої самодіяльности молоді. Поодинокі справи реферували Вол. Бакад, Оксана Вікул, д-р Е. Жарський та інші. В дебатах забирали голос п-ні А. Давиденко, Я. Косановський, М. І. Дяковський та інші. Справу фінансів реферував з рамени УККА його касир Й. Лисогір, а погляди ЮКОМА з'ясовував його секретар д-р Я. Падох. Зборами проводив голова Комісії проф. В. Савчак, а секретарював А. Домарацький.

Мгр. Іван Телюк знову очолює Стейтовий Комітет Відділів УНС в Коннектикат

Бриджпорт, Конн. — В минулу неділю, 26-го квітня 1959 р., тут відбулися загальні збори Стейтового Комітету Відділів УНСоюзу стейту Коннектикат, який гуртує всіх 20 Відділів цього стейту. Збори, які відбулися в приміщенні місцевого Народного Дому, відкрив й ними проводив голова Комітету мгр. Іван Телюк з Ню Гейвен, а секретарював д-р Василь Палідвор зі Стемфорду. У зборах взяли також участь головний секретар УНСоюзу д-р Я. Падох, головний радний зі стейту Коннектикат Ярослав Гук та стейтовий організатор д-р Михайло Снігурович. Хоч Комітет існує вже від деякого часу, делегати Відділів УНСоюзу щойно на цих зборах схвалили правильник. Після вислухання та прийняття звіту з діяльности, збори перевели нові вибори стейтових союзових органів, обравши наново на голову мгр. Івана Телюка, на заступника голови Василя Самофала із Віллиментик, на секретаря Василя Гіну, на касира Карла Стасюка, обох з Ню Гейвен. До Управи ввійшов з уряду, як головний радний Ярослав Гук з Гартфорду та Михайло Галькевич зі Стратфорду. На контролера обрано пп. Євстахія Гомотюка, Антона Маланчука та Володимира Гафтковича. Схвалено вкладку по 5 дол. від Відділів нижче 100 членів та по 10 дол. від більших Відділів. Після цього д-р Падох виголосив доповідь, підкреслюючи останні успіхи з праці УНС. Минулий рік, хоча був роком рецесії, УНСоюз закінчив повним успіхом, як відносно праці, так і числа приєднаних членів. В березні ц. р. УНС осягнув 73,000 активних членів. Це дає запоруку, що й цей ювілейний рік буде роком успіху й запорукою дальшого берперервного розвитку УНСоюзу. В дискусії забирали голос гол. радний Я. Гук, п.п. Антін Маланчук, С. Гомотюк, д-р Палідвор та стейтовий організатор д-р Снігурович, який закликав приявних активно допомагати йому в організаційній праці. Збори вирішили доложити старань до гідного відмічення союзового ювілею, а зокрема зобов'язалися взяти громадну участь у величавому фестивалю, що тідбудеться 30 травня ц. р. в Ню Йорку в Карнеґі Гол та подбати про те, щоб всі Відділи стейту Коннектикет виконали свій ювілейний обов'язок, приєднавши до УНСоюзу визначену їм кількість нових членів.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● У 15-річчя українського вільного профспілкового руху відбудуться в днях 8 - 10 травня ц. р. в місті Мец (Франція) два конґреси українських професійних організацій у Франції, а саме XI-ий Конґрес Об'єднання Українських Робітників у Франції (ОУРФ) та IV-ий Конґрес Українських Вільних Професійних Організацій (КУВПО). В програмі, крім звітів із діяльности, праць комісій і вибору нових керівних органів обидвох організацій передбачені теж доповіді на тему „Включення українського робітництва в життя Франції" та „Новий етап змагань українського робітництва".

● Друге велике віче Світової Спілки Визволення України — відбудеться в днях 16 і 17 травня ц. р. в залях Літ. - Мист. Клюбу в Ню Йорку. На порядку нарад крім звітів Гол. Управи і Контр. Комісії та виборів нових керівних органів Світової СВУ заплановані теж доповіді д-ра В Наддніпрянця на тему „Християнський солідаризм", ред. В. Коваля „Напрямні внутрішньої і зовнішньої політики Світової СВУ й от. Т. Бульби-Боровця п. н. „Стратегія визвольної боротьби"

● У Фестивалі Сучасних Мистецтв (малярство, скульптура, музика, танець і драма), що його влаштовує, починаючи від 31 березня до 17-го травня ц. р. Миррей Стейт Каледж в Миррей, Кентакі, бере теж участь і професор цього Каледжу відомий український скрипаль Роман Придаткевич. В четвертому концерті цього ж Фестивалю, що відбувся дня 26-го квітня ц. р., проф. Придаткевич виконав Варіяції українського композитора пок. Миколи Колади. В сьомому концерті, що відбудеться дня 4-го травня ц. р., проф. Придаткевич виступатиме у квартеті, який виконає композиції П. Гіндеміта, Дж. Гованса, С. Барбера та Р. Палмера.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР К. ГЕРТЕР

Державний секретар Крістіян Гертер виходить з державного департаменту, щоб від'їхати на летовище, звідкіля він відлетів в понеділок до Парижу на конференцію західних міністрів закордонних справ. Гертер вживає милиць, хворіючи на артретизм. Позаду — його асистент для европейських справ, Ливінґстон Мерчант.

Українці в Австралії плянують відзначити 100-річчя Шевченка побудуванням пам'ятників

Сідней. — Тутешній український тижневик „Вільна Думка" виступив у числі 11-ому з ц. р., з пропозицією, щоб українці в Австралії приєднялися до запланованих українцями З'єдинених Держав Америки і Канади Шевченківських святкувань і відзначили ці роковини відповідними урочистостями і побудуванням пам'ятників теж і в Австралії. У статті п. н.: „Увічнити культ Шевченка" згаданий часопис пропонує побудувати пам'ятники Шевченкові в Сіднеї, Мелборні, Аделаїді, Перті, Брисбені та в інших більших українських скупченнях в Австралії.. Справою цих святкувань і побудування пам'ятників мав би зайнятися Союз Українських Організацій в Австралії. У статті в цій справі „Вільна Думка" пише ще, що „треба подбати, щоб іменем Тараса Шевченка назвати українські народні доми, школи, вулиці, площі, навіть скупчення українців, а вкінці треба побудувати Шевченкові пам'ятники біля українських народних домів, церков, шкіл чи на площах міст, де живуть Українці".

Роман Тодося Осьмачки „Ротонда Душогубців" появився в перекладі на англійську мову

Міннеаполіс, Мінн. — В тутешньому відомому американському видавництві Т. С. Деннісон і С-ка вийшла друком у перекладі на англійську мову відома повість видатного українського поета і романіста Тодося Осьмачки п. н. „Ротонда душогубців". Назва цього твору в перекладі на англійську мову звучить „Червоні вбивці" і присвячена вона „мільйонам людей у світі, що живуть під жорстокою тиранією без надії злобути колинебудь свободу". В романі Осьмачки описані знущання московсько-большевицького режиму над українським народом і з цього ж приводу видавці підкреслюють у своїй передмові, що рідко коли трапляється видати рукопис із висловленням такого суворого засуду на комуністичну ідеологію і стосовані комуністами методи, як це є в романі Осьмачки. Книжка Т. Осьмачки видана дуже добре, на гарному папері і нараховує 375 сторінок.

Юрій Кулішенко з „Тризуба" одержав Найціннішу Нагороду Змагуна за 1958/59

Ню Йорк. — Провід Американської Професійної Ліги подав до відома, що Найціннішу Нагороду Змагуна, признавану кожного року найвидатнішому футболістові, одержав за 1958/1959 рік Юрій Кулішенко, воротар із филадельфійської футбольної дружини „Тризуб". В голосуванні в справі призначення нагороди, на всіх 5,371 голосів Юрій Кулішенко одержав 2,728 голосів. Другим у черзі був Бенні МекЛолін, лучник з американської футбольної команди „Юрик Тракерс" із 1,027 голосами і на третьому місці — Френк Шварц, воротар із „Гакоаг" із 940 голосами. В минулих роках Найціннішу Нагороду Змагуна одержали — Джекі Ферріс з „Юрик Тракерс" — 1954, Джекі Гайнс з „Гакоаг" — 1955, Джан Олівер з „Юрик Тракерс" — 1956 і Володимир Куденко з филаделфійського „Тризуба" — 1957, перший з українців, відзначених цією нагородою.

Тікають з „цілини"

Московські „Ізвестія" з 21 квітня видрукували статтю якогось М. Нікітіна про масову втечу робітників із цілинних земель Казахстану. Плинність робітничої сили, — пише М. Нікітін — спричиняє новим радгоспам величезну шкоду. В Ленінградському, наприклад, радгоспі Кокчетавської области з 95 механізаторів у грудні місяці залишилось тільки 55, а в Кзилтузькому радгоспі за той самий час вивтікало 16 осіб із 23-ох. Дістьеся це тому, — твердить М. Нікітін, — що кваліфікованим робітникам, не забезпечується нормальних умовин побуту. У Казанському, наприклад, радгоспі бракує навіть мешканевої площі, нових домів зовсім не будують. В двох малих гуртожитках у страшенній тісноті мешкають 12 родин і 24 самотніх робітники. Їдальня не опалюється, лазня не працює. Тож не диво, що з цього радгоспу минулого року вивтікало 102 трактористи з усіх 230-ох. Далі Нікітін нарікає, що для робітників цілинних радгоспів і досі не унормовано платень, а для третини некваліфікованих робітників восени і взимі взагалі немає роботи, бо в радгоспах не зорганізовано підсобних галузей промислу. Внаслідок цього їм дають довгоречинцеві неоплачувані відпустки, ну, а вони з тих відпусток до роботи в радгоспах взагалі не вертаються, а шукають собі кращої долі.

ГЕРТЕР ВИЇХАВ НА КОНФЕРЕНЦІЮ ЗАХІДНІХ МІНІСТРІВ ДО ПАРИЖУ

Вашингтон. — Державний секретар Крістіян Гертер відлетів у понеділок 27-го квітня ц. р. до Парижу на конференцію міністрів закордонних справ ЗДА, Англії, Франції і Західньої Німеччини, яка має остаточно узгіднити спільну політичну стратегію Заходу в обличчі переговорів з Совєтами про Німеччину, ситуацію в Берліні та цілий комплекс справ, що ділять Схід і Захід. Це перша подорож Крістіяна Гертера за кордон на велику конференцію в характері наступника державного секретаря Доллеса. Перед відлетом Гертер склав тільки коротку заяву, що він „цілком певний", що західні міністри „осягнуть правильні висліди". Він ствердив, що так звана діюча група західніх держав на своїх останніх нарадах у Лондоні осягнула добрі поступи: „Ми й наші союзники погодились щодо головних ліній нашого підходу до складних проблем, що їх мусимо розглядати на зустрічі з совєтським закордонним міністром". Конференція з участю Ґромика призначена на 11 травня у Женеві. Гертер — твердять американські газети — відлетів до Парижу з американським пляном про ступневе створювання, крок за кроком, системи европейської безпеки паралельно із таким же повільним і ступневим наближуванням до з'єдинення Німеччини. Англія з свого боку настоює на прийняття пляну про створення в Европі зони, яка підлягала б міжнародній військовій інспекції та обмеженню для збройних сил і деяких родів зброї (атомової). Західня Німеччина була до цього часу рішуче проти всякої такої спеціяльної зони в середній Европі й проти накладання будь-яких шор на можливості західньо-німецького озброєння, поза клявзулями з Паризьких протоколів, в яких прийнято Західню Німеччину до НАТО та докладно визначено межі її дозброєння. Західня Німеччина теж є проти всяких безпосередніх й офіційних контактів із східньо-німецькими комуністами. На цьому тлі виявились різниці між західніми союзниками і ті різниці мають бути узгіднені й зліквідовані на Паризькій конференції, що починається в середу 29-го ц. м. У товаристві Гертера виїхали асистент державного секретаря для европейських справ Ливінґстон Мерчант, радник державного департаменту Фредрік Райнгард, голова відділу для німецьких справ Мартін Гіллебранд і асистент секретаря оборони для справ міжнародної безпеки Джон Ірвін. Державного секретаря Гертера прощали на летовищі його перший заступник Даґлес Діллон й інші вищі службовики державного департаменту.

Неру таврує комуно-китайську політику в Тибеті й пропаґанду Пейпінґу

Ню Делі. — Індійський прем'єр Неру, вернувшись з побачення з Даляй Лямою, виступив з великою промовою в індійському парляменті, в якій — не зважаючи на спокійну й видержану мову та заокруглені дипломатичні фрази — зовсім недвозначно натаврував комуно-китайську політику в Тибеті та спосіб насвітлювання тибетських подій офіційною комуно-китайською пропаґандою. Неру з цілим притиском підкреслив добровільний характер втечі Даляй Лями з Тибету та його прибуття на територію Індії. Те саме стосується до „кількох тисяч" тибетських втікачів, які вже після прибуття Лями нахлинули з Тибету. Неру ствердив, що Індія признала їм всім право азилю, роззброївши тих, які мали з собою зброю. Неру назвав „мовою холодної війни" постійне оскаржування Індії в затіянні протикомуністичного повстання в Тибеті й окреслив такі закиди, як „фантастичні". Він пригадав, що Індія добровільно зреклась була деяких екстериторіяльних прав в Тибеті, що їх одідичила в спадщині після Англії, і тому нісенітницею є називати індійців „експансіоністами", як це роблять видатні члени комуно-китайської партії на теперішньому партійному конґресі в Пейпінґу. Неру повторив давніше запрошення під адресою ставленика китайських комуністів Пачен Лями й комуно-китайського амбасадора в Індії, щоб вони поїхали до місця перебування Даляй Лями і безпосередньо перевірили, чи він знаходиться під будь-яким примусом та чи хтось його схопив був".

Китайські комуністи вибрали після Мао Тсе-тунґа нового „президента"

Гонґ Конґ. — Мао Тсе-тунґ, який має офіційний титул „голови республіки", зрікся того становища, застерігши за собою надалі керівництво комуно-китайською партією. Теперішній конґрес тієї партії, що відбувається в Пейпінґу, „прийняв до відома" зречення Мао Тсе-тунґа і вибрав нового „президента" комуністичного Китаю в особі теоретика комунізму Лію Шай-чі. Його заступниками вибрано кол. найвищого судді Тунґ Пі-ву і вдову по Сун Ят-сені. Маршал Чу-тег став головою т. зв. Головної комісії конґресу компартії. Комуно-китайська преса продовжує повторяти давні брехні про спричинення революції в Тибеті „закордонними реакціонерами і експансіоністами" та атакує шість країн, що їх преса гостро зареаґувала проти політики комуністичного Китаю в Тибеті: ЗДА, Англію, Індію, Юґославію, Бірму і Камбоджу.

У СВІТІ

● 84-річний Сиґман Рі заявив, що четвертий раз кандидуватиме на президента Південної Кореї. Запитаний про шанси віце-президента, він відповів, що президент і віце-президент — це наче чоловік і жінка в подружжі. В останніх виборах корейці, вибравши Сиґмана Рі президентом, водночас вибрали на його заступника лідера опозиції, д-ра Джона Чанґа.

● Герберт Бляникенгорн, західньо - німецький амбасадор у Франції, що його німецький суд засудив на грошову кару і 4 місяці в'язниці з припиненням на два роки за очорнення колишнього службовика в німецькому міністерстві закордонних справ, дістав „безтермінову відпустку" на власне бажання. Бляикенгорн зголосив відклик до вищого суду, і до часу закінчення того процесу німецький уряд не затруднюватиме того дипломата.

● Французьке військове командування в Альжирі в офіційному повідомленні заявляє, що протягом останніх трьох тижнів у горах недалеко міста Орану у військових операціях 1,600 партизанів знищено, а 460 взято в полон.

● Два мадярські вояки з прикордонної охорони, що мали переловлювати політичних втікачів, самі втекли до Австрії, віддали свою зброю і попросили признати їм право політичного азилю. Вони заявили, що не могли витримати атмосфери, яка панує в комуно - мадярській армії.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	**$ 12.00**	One year	$ 12.00
На пів року	**6.25**	Six months	6.25
На три місяці	**3.25**	Three months	3.25
В Джерзі Ситі і закордоном:		Jersey City and Foreign Rates:	
На рік	$ 14.00	One year	$ 14.00
На пів року	7.50	Six months	7.50
На три місяці	4.00	Three months	4.00

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ОБОВ'ЯЗОК У ВЕЛИКОДНЬОМУ СЕЗОНІ

Наші найдавніші традиції, що з успіхом можуть конкурувати з культурними надбаннями інших націй, зв'язані головно з нашим релігійним життям, їх ми намагаємось зберігати, розвивати й збагачувати, зокрема на цій вільній американській землі. Це тим більше, що власне ці наші незрівнянні традиції, як найвимовніший доказ і арґумент нашого національного самобуття, багато десятиріч нещадно викорінює з душі і життя народу злочинний окупант.

У скарбницю цих наших прекрасних традицій увійшов в цьому грізному для українського народу лихолітті звичай жертвувати на харитативні цілі. В нашу традицію увійшло, що наші родини, коли засідають до свят-вечірньої куті чи великоднього свяченого яйця, ідучи за голосом своєї душі і свого сумління, сягають рукою до кишені, щоб скласти відповідну пожертву на допомогу тим своїм численним братам і сестрам, вдовам, сиротам і інвалідам, які нашої допомоги потребують. Чи є хтонебудь у нашій спільноті, що не знав би про різдвяну коляду чи великодню писанку для Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, коротко кажучи для ЗУАДК-у, нашої харитативної централі! Проте, у цій нашій традиції найважливіше те, щоб ми не тільки про неї знали, але й її продовжували, збагачували, іншими словами — щоб ми її піддержували своїми щедрими пожертвами.

Разом з цим числом друкуємо двосторінкове звідомлення з останніх пожертв на цілі ЗУАДКомітету та деякий інформаційний матеріял, а на іншому місці, як і в ряді попередніх чисел, надруковано деякі загальні дані про працю й потреби ЗУАДКомітету під гаслом: „Брат братові". Це бо цілком природне, що такі харитативні організації, як ЗУАДКомітет, які існують і виконують свою харитативну працю впродовж багатьох років, „буденніють" у нашому щоденному житті, хоч і яку велику та благородну працю вони виконують. Два наші великі рокові свята, Різдво і Великдень, своїм характером загальної радости в обставинах нашого добробуту, більше ніж надаються на те, щоб саме в дні тих свят ушляхетнювати нашу душу пам'яттю та пожертвою для тих, хто не має ні радости, ні добробуту. Це наш *святий обов'язок, і про нього ми повинні пам'ятати та його виконувати*. Наша великодня радість буде подвійна, коли її супроводитиме свідомість, що ми своєю пожертвою спричинились до того ,щоб разом з нами раділи й ті, що живуть у недостачах і смутку.

НЕДАРЕМНИЙ ТРУД

Правду сказавши, не маємо жадних даних твердити, чи це припадково переочив, чи свідомо пропустив згадку про участь української групи в недільній параді льояльности в Ню Йорку один з найповажніших американських щоденників, який звичайно з подивуґідною точністю інформує читачів про всі події. Могло бути одне або друге. Якщо кореспондент стояв десь на іншому місці, а не біля трибуни, де заповідач через величезний голосник багато похвального сказав про українську групу, яка тільки одним транспарентом ідентифікувала себе, він міг легко переочити цей транспарент. Крім того, в своєму репортажі він називає тільки ті національні групи ,які несли таблиці з відповідними антикомуністичними написами. Правда, їх несли й українці ,але вони могли не притягнути уваги кореспондента своєю формою чи змістом. Кожний, хто має до діла із пресовим звітуванням, знає з власної практики ,як легко один чи другий деталь переочити чи забути. Інше діло, що часом можна його з якихось причин і свідомо пропустити ,хоч це, думаємо, могло б бути останнє, в чому можна посуджувати вістку, про яку мова.

Як би там не було, пропущення назви українців, як і ряду інших національних груп, могло прикро вразити не тільки тих громадян, що цю нашу участь в поході направду прикладно зорганізували, але й загал нашого громадянства, що про українську участь в параді знав. Все ж таки, цей припадок з пропущенням українського імени в жадному разі не повинен нас знеохочувати в нашій дальшій праці і в нашому відношенні до подібних імпрез. Є згадка в газеті чи нема, українська група в цій параді робила, без сумніву, враження одної з найкращих і найбільших груп. Це бачили численні глядачі, це бачили й подивляли репрезентанти стейту і міста на трибуні, з губернатором і посадником на чолі. Труд не був даремний і напевно приніс славу місцевій українській громаді та користь загальній українській справі.

МІЛЬЙОНИ ДЛЯ КОМУНІСТИЧНИХ РЕЖИМІВ

Як повідомляє нюйоркський польський щоденник „Нови Сьвят" (23 квітня ц. р.), часопис „Жицє Варшави" опублікував дуже цікаву статистику посилок (пакунків), харчових, одягових і з ліками, що їх одержали в 1958 році поляки від своїх земляків на Заході, головним чином із З'єдинених Держав Америки.

Згідно з цією статистикою, польська еміграція протягом одного тільки 1958 року вислала до краю 3,100,000 пакунків, здебільша одягових. В цих пакунках поляки одержали понад 4,000 тонн білизни й ношеного одягу, мільйон пар старого взуття, понад мільйон панчіх, 700,000 хусток на голову і шалів, 350 тон тканин і волічки, 2,500,000 ножів до голення і 200,000 вічних пер і кулькових олівців.

В харчових пачках вислано з-за кордону до Польщі 700 тонн південних овочів, 300 тонн шоколяди і інших солодощів, 150 тонн кави і 100 тонн какао.

У вартостевих пакунках пересілано яких 200 тонн ліків. Крім того ремісники в Польщі одержали 138 тонн потрібних їм сирівців і матеріялів.

Повідомляючи про це, варшавський часопис й еміґраційна польська преса не роблять спроби встановити, скільки коштують ці масово пересилані пакунки і скільки на них заробляє польський комуністичний режим. Вони підкреслюють тільки, що одержувані товари були зужиті особисто відборцями і зовсім не були використані для спекуляції — перепродажу на чорному ринку тощо.

Не торкаючись гуманітарної сторінки цих посилок, значить, тієї безумовно великої і доконечної допомоги, що її одержує цим шляхом голодуюче і здебільша незодягнене населення Польщі, на цьому місці варто було б встановити ті матеріяльні користі, що їх дає ця широка посилкова акція комуністичному режимові в Польщі і комуністичним режимам в інших країнах, включно з *Совєтським Союзом*.

Вартість висланих в одному пакунку товарів вагається від 50 до 200 долярів. Коли прийняти, що пересічна вартість одного пакунка, висланого до Польщі, виносить 100 долярів і на кожному з них з оплат і мит польський комуністичний режим „заробляє" пересічно 50 долярів, то в самому тільки 1958 році Польща одержала пакунків вартости 300,100,000 долярів, і комуністичний режим заробив на них 150 мільйонів долярів. Що ці цифри є цілком реальні, доказує теж і статистика, переведена за 1957 рік тижневиком „Тигоднік Демократични", згідно з якою в Польщі яких 200,000 людей живе виключно з пакунків, одержуваних із закордону, і що держава з самих тільки митних оплат за ці пакунки отримала в 1957 році 300 мільйонів злотих, і то здебільша девізами.

Таку саму, а може й більшу кількість пакунків з-за кордону одержує і стільки ж або й більше заробляє на них Совєтський Союз із усіма своїми республіками та сателітами, як Чехо-Словаччина, Угорщина, Румунія, Східня Німеччина. Канадійський часопис „Віндзор Дейлі Стар" ще минулого року (17 травня 1958 р.) опублікував розрахунок, скільки заробляє на посилковій акції, веденій через т. зв. висилкові (здебільша офіційні совєтські) бюра Совєтський Союз, і ствердив, що Совєти одержують кожного року із ЗДА і Канади щонайменше по 100 мільйонів долярів.

Коли ж взяти до уваги ще й згадані сателітні держави, і прийняти, що кожна з них на таких акціях заробляє щонайменше 50 мільйонів долярів річно, то можна без перебільшення встановити, що держави комуністичного бльоку в Европі одержують від „капіталістичного заходу", головним чином від ЗДА, щонайменше 500 мільйонів долярів неофіційної закордонної допомоги у формі беззворотних дотацій, що за них не треба платити ніяких процентів.

Щоб з'ясувати абсурдність усієї цієї ситуації, вистачить привести для прикладу, що в 1957/58 рр. комуністична Польща майже півроку добивалася позички від ЗДА у висоті 100 мільйонів долярів і одержала її після довгих заходів і труднощів, ясна річ із обов'язком сплати і цілої суми і процентів. В цьому ж самому році Польща, як виходить із поданих вище цифр, одержала із ЗДА титулом оплат і мит за переслані приватними громадянами пакунки суму в півтора рази більшу, — бо 150 млн. долярів, не зробивши для здобуття її ніяких заходів і не взявши на себе ніякого тягару. Адже ж ті 150 мільйонів долярів — це гроші, зароблені Польщею „начисто". Так само стоїть справа із „заробками" Совєтського Союзу й інших комуністичних держав.

В цьому саме факті треба шукати причини і тієї побла жливости чи вірніше цілком активного фаворизування совєтським й іншими комуністичними режимами „посилкових акцій" із-за кордону. Тож, замість продукувати всі ті товари щоденного вжитку — харчі, медикаменти й одяги, що їх одержує частина їхнього населення безкоштовно з-за кордону і що розподіляються поміж дальшими шарами населення чи то вимінним шляхом, чи з допомогою перепродажу, комуністичні режими одержують для себе додаткову доплату ,яка йде в мільйони долярів і якої вони мусіли б дуже зусильно добиватися. А водночас із цим всі ці матеріяльні і грошові засоби дають комуністам можливість розбудовувати не тільки свою підривну роботу закордоном, але й свою важку та воєнну індустрію, спрямовану на ... знищення капіталістичного Заходу і всіх тих еміґрацій, що знайшли там захист. Що так воно є, підтверджують і прокомуністичні „проґресивні" газети у ЗДА, стверджуючи, що такі пакунки треба висилати ще яких „п'ять, а може й більше років", поки не почуємо з того боку, що „там наздогнали вже Сполучені Штати Америки в продукції всього на душу населення"...

О. Р.

ЖАЙВОРОНОК

Ви чуєте? Запахло медом
І хлібом свіжим на полях,
А він, малий, під самим небом,
Ледь-ледь помітний оком птах.

Торкнеться срібного дзвіночка,
На мить затихне, вдарить знов,
Притисне крильця і клубочком
Додолу пада стрімголов.

Закоханий в поля, гаї,
Він славить землю неозору
За щедрість і красу її.
І сотий раз летить угору.

Г. ХРАПАХ

Любомир О. Ортинський

ЯПОНЕЦЬ ПРО ДАЛЕКОСХІДНЮ СИТУАЦІЮ

В Ню Йорку затримався на кілька тижнів, у переїзді до Південної Америки на виклади в Буенос Айресі, в Мехіко Ситі і в Сан Павльо ,д-р Чікао Фуджісава, професор політичних наук і філософії токійського університету. Використовуючи перебування проф. Фуджісави в Ню Йорку, ми відбули з ним кількагодинну розмову на тему теперішньої ситуації в Японії та Тибеті і перспектив дальшого розвитку подій на Далекому Сході.

Ще поки ми перейшли до властивої розмови, професор подав кілька даних із своєї біографії, які характеризують його як визначного науковця і культурно-релігійного діяча. Нащадок відомого японського роду аристократів-інтелектуалів, що видав багато славних математиків і фізиків (його батько Рікітаро Фуджісава видрукував 1923 р. в Ню Йорку засадничу працю про Японію), Чікао відступив від родової традиції і присвятив себе гуманістичним наукам. Закінчивши правничі студії в Токіо, він вступив до японської дипломатичної служби і від 1919 до 1925 року був членом Генерального Секретаріяту Ліги Націй в Женеві. У 1925-1927 рр. студіював право й філософію в Бонні і Берліні, де здобув титул доктора. Повернувшись до Японії, викладав у різних університетах і є автором численних праць на теми японської культури і релігії. Рівночасно Чікао живо цікавиться політичним життям, і з цієї ділянки написав кілька праць. На запрошення згаданих вище південно-американських університетів він дасть цикл викладів про японську культуру. зокрема про шінтоїзм. Його поїздку до обидвох Америк, яку він розцінює як місію поширення інформації про свою країну, спомагає його особистий приятель, прем'єр японського уряду Кіші.

Наворот до шінтоїзму

Кожний народ має свою душу і своє світосприймання — починає розмову професор. — Ми, японці, маємо культ шінту, що нормує і визначує нам наше дочасне життя, тоді як буддизм, наша релігія, вчить нас про загробне життя. Шінтоїзм спирається на культі богині сонця, нащадком якої є японський імператор. Після поразки в останній війні, імператор, мовляв, вирікся своєї божественности ,але це не змінило факту ,що він, на думку професора, є божеством. Так і далі вірить переважна більшість населення Японії, і саме тепер можна спостерігати відродження й поглиблення шінтоїзму в Японії.

Хочемо знати, чи одруження престолонаслідника Акіхіта з дівчиною із народу, Мічіко Шода, не матиме неґативного впливу на божественність його нащадків. Фуджісава категорично це заперечує, кажучи, що кожний японець є посередньо носієм божественности, і що зменшення впливів японської аристократії і мілітаристів на імператорський трон ще більше зв'яже його з народом.

Червона інфільтрація

Запитаний про сучасне японське політичне життя, співрозмовець дає такі інформації: носіями організованого політичного життя в Японії є дві великі партії. Перша — консервативні, або, згідно з офіційною назвою, Ліберально-Демократична партія, є тепер при владі і, мабуть, ще довго буде виставляти уряд. Друга щодо чисельности і впливів є партія соціялістів. Її вигляди перебрати уряд невеликі. Ця партія стоїть на плятформі марксизму, до деякої міри схожа на німецьку соціял-демократію, хоча, Чікао здається, що японські соціялісти ортодоксальніші марксисти, ніж їх німецький відповідник. Останнім часом, внаслідок опублікованої заяви генер. секретаря соціялістичної партії, зробленої під час відвідин у Пейпінгу, (там він сказав: Китай і Японія мають одного спільного ворога — ЗДА), ця партія помітно втратила на впливах. Існує також малочисельна комуністична партія, яка має в парляменті всього трьох послів. Але, не зважаючи на це, комуністична пропаґанда й інфільтрація дуже сильні і перебувають в стадії зростання. З Пейпінгу і Москви йдуть великі фонди на цю пропаґанду ,яка знаходить сприйнятне вухо серед частини зубожілої інтеліґенції, студентів і журналістів. Рівночасно діють в Японії антикомуністичні організації.

Угорщина і Тибет відкрили Азії очі

Великого удару зазнав престиж Москви серед азійських народів внаслідок кривавого придушення угорського повстання. Про угорські події японці були дуже широко інформовані, до Японії приїжджали угорські повстанці, а також представники інших поневолених народів, і їх з'язування залишили велике враження. Події в Тибеті також потрясли й обурили народи Азії, зокрема ті, які визнають буддизм. Обидві події помогли азійським народам пізнати загрозу совєтського імперіялізму і комуністичної доктрини, і ця обставина дуже утруднить совєтську пропаґанду. Донедавна вона використовувала ресантименти азійських народів до Заходу, як носія колоніялізму. Тепер ці народи дедалі глибше усвідомлюють, що Москва несе їм нове поневолення і заперечення їхнього духового життя. „Можна сміливо твердити, що події в Угорщині — каже професор — пробудили Азію і відкрили їй очі на совєтську небезпеку".

Третя сила — Японія?

На думку професора Фуджісави, народи Азії й Африки перебувають в стадії відшукування себе і формування своєї власної третьої сили. Опинившись між двома бльоками, вони усвідомлюють, що їм не по дорозі ні з одним, ні з другим, що вони — щось інше, і тому мусять шукати й знайти свій власний шлях. Твориться велика спільнота афро-азійських народів ,серед якої щораз більше зростає значення Японії як високоіндустрійної країни. В останніх роках Токіо відвідало багато достойників афро-азійських держав, між ними неґус, Неру, Сукарно й ін. Можна вже навіть говорити про ідейне оформлювання цієї третьої сили, про нав'язування контактів і співпрацю. Ми запитуємо професора про ресантименти деяких азійських народів до Японії, яка ще недавно сама провадила імперіяльну політику, зокрема, про поставу до Японії, як провідної потуги цієї третьої сили, Філіппін, Кореї, Індонезії. Професор признає, що ресантименти ще існують, головно, коли йде про філіппінців і корейців. Але зміни, які зайшли в Японії, а також час, переконують азійські народи, навіть ті, які колись боялися Токіо, в доцільності співпраці з японцями. „Кінець-кінцем, ми всі азійці і ближчі між собою, ніж білі".

„Відкриття" України

Наше останнє питання про те, чи відомо нашому співрозмовцеві про Україну, її народ, культуру й історію, зводить його в деяке заклопотання. Чути — щось чув, каже Фуджісава. В зв'язку з угорським повстанням доходили до нього вістки, що в Угорщині на сторону повстанців перекидались совєтські вояки, українці. І ще зустрівся професор з Україною, читаючи в оригіналі Гоголя. До речі, крім головних світових мов, він добре володіє російською мовою. Теж десь чув, що українці більше романтичні від росіян. Але це все. Мав уявлення, що українці — це частина російського народу, і зробив правдиве відкриття, почувши від автора цих рядків жмут засадничих інформацій про країну над Дніпром. Найкраще промовило до його переконання порівняння російсько-українських стосунків із стосунками між Японією і Кореєю. Виглядало, що зрозумів згруба проблему. Він тільки дивувався, чому в розмовах з представниками НТС (московських „солідаристів") в Токіо вони нічого не згадували „про 40 мільйонів українського народу". Обіцяю передати професорові пакет нашої англомовної літератури. Він її, мабуть, прочитає. Японці працьовитий і точний народ.

Іван Смолій

У СВІТІ ЧИТАЧА

Які б думки не виринали з приводу питання, чи українська еміграція по другій світовій війні виконує корисно свою політичну місію на чужині, один факт треба відмітити як радісний і позитивний: від часу закінчення війни зроблено чимало корисного у видавничій галузі. Праця й плянування ще в повному розпалі, але вже сьогодні можна твердити, що заходами наших керівних наукових установ, організацій та приватних видавництв відреставровано чимало понищених духових надбань українського народу. Крім цього друком капітальних праць з ділянки історії, науки мовознавства, мистецтва створено українській людині на вигнанні свого роду духову базу, необхідну, щоб вона не зденаціоналізувалася, щоб зберегла свою національну свідомість і не втратила здібности розцінювати події з української точки зору і, вкінці ,могла передати цей світ української проблематики своїм дітям, що родилися на чужині.

Поруч цих фундаментальних праць не припиняється книжкова продукція. Нові видання відмічується по всіх континентах. Вони в далекій Австралії, вони в Західній Европі, в твердині українського слова Канаді ,де щораз міцнішає політично українська спільнота. Вони і в ЗДА, де все вимірюється передусім матеріяльними . спроможностями, вони і в неспокійній, а як же продуктивній видавничо Арґентині.

Заклопотаний щоденними турботами і дещо знеохочений читач, що не слідкує за новими книжковими появами, може втратити чимало, бо в цій книжковій продукції багато цікавого й нового. Ми є свідками, як поволі змінюється тематика еміґраційної літератури. Правда, деякі наші автори борюкаються ще з давно початими темами, але більшість починає змальовувати вже дійсність ,серед якої опинились. Відстань 10-15 років дала потрібну перспективу. Малюнки з життя української людини на різних континентах повні екзотики й винахідливости, з багатством описів природи, з першоджерельним знанням звичаїв, побуту та світогляду мешканців тих країн. Це тематичне збагачення української літератури незвичайно корисне, воно, покищо, є нашим найбільшим осягом.

Іван Керницький належить до авторів ,які дуже швидко реаґують на нову дійсність і здібні зразу передати її в мистецькій формі. Дякуючи цьому талантові був він нашим першим хронікарем в еміґраційних мандрівках („Циганськими дорогами") і в поселенні на новій землі („Перелетні птахи").

Своїм останнім твором „Герой передмістя" (Книгоспілка 1958) відступив Ів. Керницький у барвисте минуле Львова тридцятих років. Про цей твір була вже на сторінках „Свободи" широка рецензія, — тут хотілося б висловити кілька думок саме з приводу тематики цього твору.

Темою останнього твору І. Керницького є українське підпілля між двома війнами. Це майже неторкнена цілина. Розколи в лоні ОУН, завзяте саморозвінчування й дискредитація одних одними, зокрема, перетворення підпілля на еміґрації в свого роду політичні партії з усіми наслідками міжпартійних пересправ — все це створило несприятливу атмосферу, бо письменник, пишучи про підпілля, автоматично ніби включається в політичні дискусії.

А тим часом, письменника цікавлять найперше не доктрини та ідеології, а живі люди, характери, типи. І читач шукає в книжці чогось незвичайного, хоче бачити складні ситуації, в яких випробовується людина, і в вирішний момент розкриває себе всю у великі геройства, відваги, бистроти ума, фізичної витривалости чи в підлоті й розгубленості.

Таких межових ситуацій найбільше саме в житті членів таємної організації, що проводить акти терору з міжнародним розголосом і змагається з ворожою аґентурою. Захоплений можливостями цієї теми, написав молодий Іван Чернява „На сході ми". Вийшовши з реального ґрунту, він загубився у фантазуванні. Але чи не можна написати сьогодні нової повісти „На Сході ми" вже без потреби вигадувати? По зламах, упадках і розгромах тридцять років тому основана таємна організація існує й сьогодні, охоплюючи велетезні простори совєтської імперії. Свідчення багатьох поворотців, своїх і чужих, голосні воркутські події є доказом цього. Ми, на еміґрації, тільки більше або менше поінформовані, більше або менше скептичні глядачі.

На жаль, українське підпілля не дочекалося гідного пера. Все, що маємо досі, це

(Закінчення на стор. 3-тій)

Д-р Володимир Галан,
Президент ЗУАДК

БРАТ БРАТОВІ

(5)

Допомога в Австрії

Окрему сторінку в допомоговій акції займала Австрія. В час, коли відбувалося масове переселення, в Австрії працювала станиця ЗУАДК для полагоджування переселенчих справ. В справах допомоги ЗУАДК увійшов в порозуміння з Управою Українського Центрального Допомогового Об'єднання в Австрії, що очолює українську громаду в тій країні, і передав цій організації 5.000.00 долярів на розподіл між потребуючих українців.

У звітовому періоді працювали станиці ЗУАДКомітету також у Парижі для Франції і в Брюсселі для Бельгії. Головним їх завданням було полагодження переселенчих справ.

Грошова допомога

Як і попередніми роками — ЗУАДКомітет призначав грошову допомогу для деяких установ, наукових інституцій і спеціяльних родів аплікантів. Ми вже згадували про високу грошову дотацію для УЦДОА. Постійну дотацію по 200 долярів місячно дістає Центральне Представництво Української Еміґрації в Німеччині, по 100 долярів місячно дістає Комітет Опіки над Панею Отамановою в Парижі. ЗУАДК виплачує систематично щомісячну допомогу для наукових працівників НТШ у Сарселі, Українського Вільного Університету і Українського Технічно-Господарського Інституту в Мюнхені, для деяких наукових чи громадських діячів. Українські наукові працівники, які працюють у згаданих наукових установах, дістають місячну дотацію в сумі 7.00 долярів на особу. Це не надто велика сума, але вона постійна і допомагає нашим науковцям уложити свій життьовий бюджет. В опіці ЗУАДКомітету є понад тридцять наших науковців і допомога їм вимагає річно коло 3,000 долярів.

В останньому періоді ЗУАДК видав багато індивідуальних грошових допомог, часто кількаразових, заслуженим і діяльним громадянам, що цієї допомоги потребували.

Суспільна служба

Суспільна служба — це той напрям соціяльної діяльности, який має головною ціллю добро загалу через повну увагу для потреб і аспірацій одиниці. Головна підстава допомоги суспільної служби — дати змогу кожному стати на власні ноги ,бути повноцінним членом громади. Наша українська суспільна служба все ще в початках, хоч через пропаґанду та працю ЗУАДКомітету і ця справа дістає більше зрозуміння у нашої суспільности.

Дитячий садок

З думкою розгорнути суспільну службу у нашій громаді у ЗДА ЗУАДК веде від 1951 року дитячий садок у Филаделфії. Садок має гарне приміщення і його ведуть фахові вчительки. Спеціяльне значення має садок для новоприбулих родин, бо виховує дітей і дає змогу мамам станути на працю. Садок є самовистачальною установою і дістає даром від ЗУАДКомітету приміщення.

Інші роди допомоги

Суспільна служба ставить щораз поважніші вимоги перед ЗУАДКомітетом. Вже самий факт, що ЗУАДК переселив близько 50,000 нових поселенців, ставить перед ЗУАДКомітетом зобов'язання. Ці нові поселенці потребують помічної руки у розумінні матеріяльної допомоги, але теж помічної руки, щоб увійти у нове середовище і віднайти себе у цьому новому середовищі. З різними проблемами звертаються нові поселенці до ЗУАДКомітету — до своєї установи, до якої вони мають повне довір'я. А ці проблеми стосуються відношення до властей, до урядів, до працедавців, до організацій, до лікарень, до судів і т. п. установ. Маємо вже багато справ, які заторкують родинне співжиття, але головна ділянка Суспільної служби у ЗДА.

Розшуки

До ділянки суспільної служби належать і розшуки. ЗУАДК перевів уже близько 25 тисяч розшуків, більшість із них вповні успішно. У звітовому періоді ми мали вже розшуки з-поза залізної заслони, і це вже початок нашої благородної праці для нашого населення на рідній землі.

Правна охорона

Як давніше, ЗУАДК приділяє увагу правним проблемам, які заторкують нашу громаду. ЗУАДК нарівні з іншими добровольчими аґенціями допоміг в останньому періоді виснити справу так званих неточних даних у документах деяких нових поселенців. Ця справа дістала зрозуміння збоку урядових чинників завдяки виясненням про терористичну акцію примусової репатріяції, яка і спричинила ці неточності, і тепер аплікантн з такими неточними даними мають змогу їх виправити.

Свою працю виконує ЗУАДК завдяки зв'язкам із урядовими, міжнародними, а теж і українськими установами й організаціями.

СПОРТСМЕН — ГРОМАДЯНИН — ОЛІМПІЄЦЬ

В сонячне полудне на кам'янистій площі „Лева" в міттенвальдському таборі, за стайнями, в тіні масиву Карвенделя група хлопців завзято „копає бальон".

„Ще може котрийсь з них грати колись і на Олімпіяді" — кидає хтось з прохожих — „Може, ось цей малий Зенек, ось цей рудий; бачиш, як він провадить м'яч . . ."

Принагідні глядачі посміхаються. Як далеко світовий спорт світової Олімпіяди від цієї таборової площі в таборі „Діпі"! Але хто зна? Світ відкритий . . .

Зенон Снилик

В сонячне полудне наше авто жене шляхом з Ню Йорку до Филаделфії. В авті ведеться розмова про — про що ж би, як не футбол? Про давні часи, про здобуті голи, використані шанси, великі перемоги, спортові майдани, про кам'янисту площу „Лева" в Міттенвальді. З нами в авті магістер політичних наук шикагівського університету, капітан олімпійської збірної ЗДА, кількакратний репрезентант Америки — Зенон Снилик. Колишній малий, червоноволосий хлопець з „юньйоки" Лева. Щойно вчора на „Зереґа Овал" відбулися змагання торонтської „України" проти нюйоркського „Гакоа", виграні нами. Стрілець одних із воріт, Зенон Снилик, усміхається:

— . . . Так, я пам'ятаю часи в Міттенвальді, ще й як! Але ж там почав я свою спортову кар'єру. Я почав грати ще у Львові, в дружині юньйорів „України" в 1943 році, коли мені було — скільки то — десять чи одинадцять років? А в Міттенвальді — о, я грав вже тоді в кількох дружинах. В пластовій дружині, в „Леві", (спочатку в юньйорах), потім ще й в „Прометею" і опісля в німецькому місцевому клюбі.

Згодом вислали мене до Мюнхену на табір найкращих юньйорів Баварії до спортової школи в Ґрінвальді. Тут я скористав багато. Грав в збірній юньйорів Баварії, побачив змагання — деякі з них втримуються ще й досьогодні.

Потім прийшла Америка. Грав в Рочестері, в Монтреалі, в Торонті, в Шикаго, — завжди в українських дружинах — хіба, що доводилось грати в шкільній, американській дружині.

Грав, їздив з міста до міста, пересиджував в поїздах і літаках, вчився, студіював футбол, завжди змагав до кращого, завжди вчився, студіював гру, і тренував, тренував, тренував . . !

Коли мене призначили до перед - олімпійських пробних гор в Сент Люїс, я знав, що це моя велика шанса. І я використав її. Після першої половини гри, коли мені усе „виходило" і навіть, вдалося мені добути одні ворота — я знав, що я мою шансу використав. Я став членом олімпійської репрезентації ЗДА — мабуть, як перший українець з новоприбулих імігрантів.

І Зенон Снилик розповідає. Поважно, без тіні хвальби — так, як пристало на молодого чоловіка з характером і почуттям відповідальности. Він же ж за кілька місяців закінчить свою докторську працю і вчитиме на одному з американських університетів. А зрештою, він учить вже й сьогодні. Він — опікун сьомої кляси в Школі Українознавства в Шикаго, він будує свою життєву кар'єру не лише на своїх швидких ногах, але й на своєму умі і характері.

Він походить із відомої української родини у Львові, де він народився. Його дідо, Денис Снилик, який помер кілька років тому в Каліфорнії, був директором української Школи ім. Короля Данила на Жовківському, його батько це відомий громадський діяч Михайло Снилик, вся ця заслужена родина може бути горда з свого Зенона.

Зенон розповідає далі. Про гри в збірних Америки, про поїздку по Далекому Сході, про Формозу, Гонг Конг, Корею, про те як вітали його, єдиного українця в збірній ЗДА в Лос Енджелес, як на летовище в Мелборні вийшла делегація з дівчатами із квітами — вітати його, представника не лише американського спорту — але й української тугости духа і тіла.

Снується розповідь про зустрічі з совєтськими спортовцями - українцями на Олімпіяді, про Чорнобая зі Львова, про Галину Виноградову, про „совєтського крестьяніна - йахла" рекордиста світу — Куца, про події і враження, про переживання і мрії, про зустрічі, успіхи й невдачі, про пляни на майбутнє.

Це новий тип справжнього українського спортсмена, цей тип людини, що її репрезентує якнайкраще колишній малий, рудий хлопець, олімпієць Зенон Снилик зі Львова. Це тип людини, яка визбулася у широкому світі комплексу меншевартости, це тип людини - спортовця - громадянина, що базує свій життєвий шлях не на хвилевих успіхах своїх ніг, але на громадянському розумінні української фізичної культури і спорту. Тип людини, яка розуміє свої завдання і яка зуміє дати собі раду в кожній життєвій ситуації — на спортовому грищі і на просторому майдані життя українця у широкому світі.

— Пляни? Спершу мушу закінчити університетську освіту, оборонити мою докторську дисертацію, забезпечити собі майбутнє. Пропозиції навчальної кар'єри на університеті вже маю, і то навіть з кількох університетів. Хотілось би бути десь близько української спільноти, щоб і надалі присвячувати себе для розвитку нашого, рідного справжнього українського спорту в ЗДА. Вишколював я вже не лише хлопців на грищі, але й у школі. Хотілося б робити це й надалі.

— Але маю й пропозиції з Европи. Запрошує до Відня бувший грач торонтської „України", Білек, який пропонує грати у Відні в його клюбі „ВАЦ", запрошує мене й ФФБ Штуттґарт, де грає один з моїх колишніх колег з баварської збірної юньйорів. Але важко на це рішитися. Батько хворий, хотілося б після кількох років перебування в Шикаго, побути хоч трохи коло батьків в Рочестері. Годі сказати, як це ще буде.

Після змагань з филадельфійським „Тризубом", де Снилик стрілив знову одні ворота з карного („це вже 398 карних з яких я використав за час моєї кар'єри") — Зенон прощається. Використовуючи святочні вакації він їде відвідати родину в Рочестері. Потім знову до Шикага. Вчитися, грати в українських „Левах", („Маємо там справжній український склад, не лише назву. Це там принцип"). Потім далі, до дальших завдань. На другий рік же ж Олімпіяда в Римі — а треба сподіватися, що знову буде в збірній Америки наш український змагун — Зенон Снилик, якого ім'я знають не лише в Америці, але й в Мехіку, на Кореї, в Гонг Конгу, в Австралії — але й на Рідних Землях. Про нього писала ж перед Олімпіядою в Австралії й українська совєтська преса, поміщуючи навіть його знімку. Цим разом він матиме вже зі собою і дальших українських змагунів — українців в олімпійській збірній. Разом з Зеноном гратиме у Римі в репрезентативній американській дружині також і найкращий воротар Америки, Юрко Кулішенко, „Джіммі" Стахровський і Романенко із шикагівських „Левів". Снилик зробив „добрий початок" — втоптав стежку для українських змагунів на Олімпіяді.

Ще один потиск руки, ще одне сердечне слово Зенона для молодого хлопця, що чваниться: „То мій кузен, цей з Олімпіяди, я йому нині несу футболики на змагання" і Зенон вирушає в дорогу.

Як добре, що такими виростають наші, українські молоді спортсмени. Як добре, що вони знають, хто вони, і пам'ятають про своє рідне місто, про своїх попередників, що будували українське життя в місті „на грані двох світів", у далекому Львові.

Легше повертатися після змагань до хати — коли згадати, що маємо ще у нашому спорті в Америці й такі типи спортовців - інтелектуалістів і громадян, як колишній малий хлопець із Міттенвальду, народжений на львівському передмісті — наш Зенек Снилик — Олімпієць. О-як

ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Шевченківські Роковини в Бостоні, Масс.

22-го березня 1959 р. українська громада під проводом місцевого Відділу УККА відзначила врочисто Шевченківські Роковини Академією, на програму якої склалися: мішаний хор української католицької церкви з Джемейка Плейн, Масс. під проводом Галини Гейр започаткував Академію співом американського гимну та „Заповіту" Шевченка.

Академію відкрив голова Відділу УККА п. С. Сідлярчук. Святкову доповідь виголосив інж. А. Бараник, який на основі творів Шевченка порівнював любов, правду і волю для одиниці, громади, народу і цілого людства, чим зацікавив на залі присутніх слухачів.

В мистецькій частині Академії п. Голумбйовський виконав на фортепіяні „Жалібний Етюд" — музика Віктора Косенка. „Не вернувся із походу" — слова Шевченка — музика Лисенка виконала сольо пані Лариса Діяк, при акомп. п. Голумбйовського. Інсценізацію поеми Шевченка „Невольник" виконали п. В. Литвинів — Батько, пані Анна Ранюк — Ярина, п. Гр. Ранюк — Степан, слова автора читав інж. А. Бараник, сценічне оформлення і мистецьке керівництво п. М. Каличенко. „Україна" слова Ів. Багряного — музика Г. Китастого виконав чоловічий хор О-ку СУМА під проводом інж. М. Вінтонова, „Така її доля" — слова Шевченка виконали учениці Леся Струж і Ірина Музика, в супроводі на акордеоні п. П. Струк. Деклямацію „Посланіє мертвим, живим і ненародженим" Шевченка віддеклямувала панна Аделя Киричок. „Нащо мені чорні брови" — слова Шевченка — Гайворонського виконала учениця Леся Струк в супроводі на акордеоні п. П. Струж. „І багатая і вродливая" — слова Шевченка — музика Лисенка, та „Елегія" — слова Л. Полтави — музика Массене відспівала сольо меццо-сопрано пані Наталія Калиниченко, акомпаніював п. Голумбйовський. „Де Дніпро наш котить хвилі" — „Пливе човен" — в'язанка народних пісень — гармонізація Лисенка. „Україно, моя Україно" — гармонізація інж. М. Вінтонова, виконав мішаний хор української гр.-катол. церкви з Бостону під проводом інж. М. Вінтонова. „Тихесенький вечір" — слова Самійленка — музика Стеценка, та „Рідний гай" — слова Філянського — музика Сениці виконав солво тенор п. Ігор Золотарів, акомпаніював п. Голумбйовський. „Ой у саду", „Розрита могила" — слова Шевченка — музика Котка ,та „Огні горять" — музика Воробкевича — виконав мішаний хор української католицької церкви з Джемейка Плейн, Масс. під проводом пані Галини Гейр.

Всім виконавцям та присутнім на Академії від Відділу УККА зложив подяку інж. С. Берегулька. Співом українського гимну закінчено Академію.

Українська Православна Парохія з Бостону в неділю Шевченківських Роковин перевела збірку між парафіянами, яку в сумі 34.40 дол. передала на руки місцевого Відділу УККА. Треба згадати, що Академії в честь Шевченка, які ми тут рік-річно влаштовуємо, мають велике значення, в громадсько-національному житті. І коли будемо дорожити всім тим, чим дорожив Шевченко, тоді і ми будемо повновартісними людьми, правдивими синами й дочками України і дійсними патріотами-християнами, такими, яким був Шевченко. Тоді напевно Господь буде благословити нас і наші труди, тоді усміхнеться наша заплакана Мати-Україна.

Шевченко переміг всіх своїх мучителів і лукавих ворогів, і ми переможемо неправду, що її силою накидають нам і нашій Батьківщині наші вороги.

І. К.

Шевченківські Роковини в Бруклині, Н. Й.

Центральний Комітет Об'єднаних Організацій, Філія УККА в Бруклині, Північ, 12-го квітня влаштував в Українському Домі при вулиці Гренд, ч. 216, Шевченківські Роковини з багатою, добре підготованою програмою.

Першу частину програми почав відспіванням американського гимну п. Ст. Галась, після чого Церковний Хор під проводом п. Лева Рейнаровича відспівав „Заповіт" Т. Шевченка. Вступне слово виголосив п. Юліян Павчак, відомий піонер на бруклинському терені, який працює тут більше як 50 років. Реферат про значення життя й творчости Т. Шевченка для українського народу виголосив о. Юрій Менцінський, який порівняв долю найбільшого українського поета з долею українського народу. Названий вже хор під диригентурою п. Лева Рейнаровича з успіхом відспівав композиції до слів Шевченка „Думи мої" (муз. Воробкевича); „Дніпро реве" (муз. Січинського); „У перетику ходила" (муз. Вахнянина) і „Садок вишневий коло хати". Цей хор постійно співає в церкві св. Духа та в потребі на національних святах. В ньому співають деякі члени вже по 25 і 15 років. До них належать: Катерина Чорній, Гелен Мудрик - Даглес, Анна Дика і брати Галасі та подружжя Тараски, Кмети і Бохенко. Всі вони разом із новоприбулими працюють напопегливо для загального добра нашої громади.

Члени Ю СУМА з чуттям і зрозумінням відограли сценку Р. Завадовича „Кобзарева гостина".

Друга частина Свята почалася рефератом англійською мовою пані Л. Бохенко, який викликав загальне зацікавлення присутніх. Згадуваний церковний хор під дир. п. Осипа Рейнаровича, відспівав „Поему про Україну" з сольом п. Лева Рейнаровича, а молодь виконала з успіхом містерію п. н. „Великий Льох". При фортепіяні був п. Т. Левицький.

Лу

Свято в честь Т. Шевченка в Бруклині (Савт), Н. Й.

Так склалося цього року, що свято в честь Тараса мусіло бути відкладене з уваги на загальні свята в Метрополії в Ню Йорку і з уваги на місцеві відносини. Одначе наше свято, влаштоване старанням Громадського Комітету нашої південно - бруклинської громади (Іван Гулей — голова; Дмитро Ласевич — секретар) і виключно місцевими силами, було вповні удачне і причинилося до сконсолідування наших сил.

У неділю 5-го квітня в год. 5ій по полудні в залі церкви св. Миколая зійшлася старша й молодша спільнота громадно, заохочена Впр. о. Іваном Балою, ЧНІ, що прибув до нас на місію з Канади, і самий сказав вступне слово про значення Шевченка для українського народу.

Вокальну частину виконав церковний хор під управою Остапа Улицького, а шкільна молодь, числом 32 осіб, під управою учительки Зиновії Пиріг, попиcaлася дуже гарно деклямаціями, переважно з віршів Шевченка і сольоспівів та музикальних виступів на загальне вдоволення приявних. Артистично виголосила довшу деклямацію (частину „Неофітів" Т. Шевченка) Христя Макарушка, святочну промову „Історичне тло поеми Т. Ш. „Великий Льох" виголосив д-р Семен Демидчук, при чому заохотив приявних вчитуватися в поеми Тараса для пізнання українського минулого. Після кінцевого виступу хору залунав гимн „Ше не вмерла Україна", відспіваний всією громадою.

М. Д.

Учні української школи в Дітройті в поклоні Кобзареві

Українознавча Школа Дітройт - Схід разом з відділом англомовних учнів і Академічним Курсом Українознавства справила українському громадянству приємну несподіванку, влаштувавши 22-го березня святковий концерт в честь Т. Шевченка.

Скромні афіші у вітринах українських крамниць не обіцювали багато, але заля Українсько - Американського Осередку була виповнена до останнього місця, а багатьом прийшлося стояти. Цю окрему увагу дітройтської громади до концерту українознавчої школи треба пояснювати тим, що всі імпрези цієї суботньої школи завжди дбайливо підготовані, цікаві своїм змістом, а надусе тим, що виконавцями програми на всіх імпрезах є діти і то не тільки вибрані, талановиті, але цілі групи, цілі кляси.

Святкову програму концерту відкрив коротким вступним словом директор школи д-р Мирон Дольницький. Усі учні (понад 200 осіб на сцені) відспівали Шевченків Заповіт. Після цього святкову доповідь виголосив слухач Академічних Курсів Українознавства, Остап Мацілинський. Глибоко продумана доповідь і вигошена з природним молодечим запалом, припала слухачам до вподоби.

Дальші точки програми: учениця відділу для англомовних дітей, Одарка Нахвостач, віддеклямувала з чуттям і зрозумінням Шевченка „Ой, діброво, темний гаю . . .", а після неї учні другої кляси проспівали на два голоси І. Недільського „Слава Кобзареві". Женя Тимченко, уч. четвертої кляси, деклямувала С. Чарнецького „Поклін Тарасові Шевченкові", а учні п'ятої кляси проспівали до Шевченкових слів „Сонце заходить", Шевченкове „І досі сниться" віддеклямувала гарно Ірина Дутка, уч. 6 кляси.

З правдивим захопленням вислухали приявні скрипкового соля слухача Академічних Курсів Романа Андрушкова. Йому акомпаніювала п-і Марта Тарнавська.

Небувалою атракцією вечора було мистецьке читання псальмів Т. Шевченка у виконанні Христини Стецюк, Орисі Барнич, Люби Григорчук, Миколи Григорчук, Тамари Дужої, Зенона Косака, Миросі Савчук , Галі Сливинської і Вірка Тогана. Речитативний хор зложений із учнів 7 і 8-ої кляси доповнював число виконавців цієї інтересної точки програми.

Читання оформив і приготував до виступу викладач Академічних Курсів, Зенон Тарнавський.

Молитвою „Боже Великий, Творче Всесильний" закінчено праграму цього симпатичного вечора.

При цьому варта додати декілька слів про саму школу українознавства, яка біжучим шкільним роком увійшла у дев'ятий рік навчання. На самому її початку було всього 22 учні, а сьогодні разом з Академічними Курсами (32 учні), та з відділом англомовних дітей (14) школа начислює 274 учні і 15 викладачів. Школа диспонує поважною бібліотекою в 1,500 чисел. Учні ведуть постійну допомогову збіркову акцію для учнів-залишенців в Европі, допомагаючи постійно українським школам у Шарлевоа в Бельгії і Ст. Мартін в Австрії. На цю акцію діти зібрали в першому півріччі 272 дол., а учителі в тому самому часі на допомогу учителям тих шкіл суму $92.

Від самого початку по сьогоднішній день школою керує д-р Мирон Дольницький.

П. Рогатинський

Марія В. Лівицька скінчила 80 років

Йонкерс, Н. Й. — 9 квітня ц. р. сповнилося 80 років життя вдові по президенті УНР в екзилі, Андрієві Миколаєвичеві Лівицькому — пані Марії Вартоломеївній Лівицькій. Вона прийшла на світ 9 квітня 1879 року в Бердичеві в Україні в родині Вартоломія Ткаченка. Втративши швидко матір, була вихована батьком, людиною освіченою, високорелігійною і — свідомим українцем. Освіту пані Марія дістала частинно в Подільській гімназії у Києві, скінчила київську фундуклеївську гімназію. Будучи в університеті вступила до Української Студентської Громади і до РУП (Революційної Української Партії), де стрінулась з своїм майбутнім чоловіком Андрієм Лівицьким. З його сестрою приятелювала ще з гімназійних років. Як студентка разом з В. Винниченком займалась друкуванням українських революційних проклямацій. Тоді теж належала до Української Жіночої Громади, головою якої була дружина Євгена Х. Чикаленка. Вийшовши заміж, виїхала з чоловіком Андрієм Лівицьким до Лубень на Полтавщині, де він був головою місцевої громади РУП та разом з ним брала активну участь в громадському житті. Коли під час жидівських погромів, організованих в Україні царською адміністрацією, Ан. Лівицький, адвокат, став на чолі Комітету самооборони проти погромів, пані Марія була його активною помічницею в цій організації. Зокрема вона займалась пропаґандою української революційної ідеї серед робітниць в Лубнях. За участь в РУП-і відповідала разом з своїм чоловіком перед царським судом. У роках визвольної війни разом із чоловіком змінювала місця побуту і разом виїхала на еміграцію. У Варшаві довгі роки стояла у проводі Союзу Українок Емігранток. У 1945 р. опинилась в таборах ДП в Німеччині, а в 1957 р. переїхала до доньки Наталі і зятя Петра Холодного, відомого артиста - маляра, до Ню Йорку. В своєму літературному архіві Марія Лівицька має цікаві спомини, що охоплюють період від царського режиму до 1917 року. З нагоди 80-річчя Ювілятці склали особисто побажання численні приятелі з президентом УНР в екзилі д-ром Стефаном Витвицьким у проводі. Тиха, скромна, але з великим гартом духа, високою товариською культурою та вичуттям громадських справ — пані Марія Лівицька завжди втішалась і тепер втішається найбільшою пошаною оа симпатією серед широкого гурту українських громадян старшого покоління.

Короткі Вістки

● Комуно-польський міністер культури Тадеуш Ґалінський відкликав свій розпорядок, що узалежнював видання творів польських письменників у закордонних видавництвах від згоди варшавського міністерства культури. Польські письменники вважали, що це був замах на їх авторські права і замаскована комуністична цензура. Комуно-польський уряд зробив відворот у цій справі, щоб не обурювати західнього видавничо - письменницького світу.

● Дві жінки їхали вулицями Лондону своїми автами, роблячи на прохожих враження, наче б вони переганялись. Ставши перед червоним світлом ,одна на одну глянули й пізнали: одна з них була княжна Марґарита, друга — славетна французька фільмова артистка Бриґітта Бардо, недавно представлена королеві Єлисаветі й Марґариті на прийнятті в королівському палаці.

СССР восени минулого року.

● Адмірал Ерл Маунбаттен, перший лорд англійської адміралції, який від літа цього року стане шефом штабу англійських збройних сил, заявив на прощальній пресовій конференції в Лондоні, що збудування Америкою підводних човнів, порушуваних атомовою енерґією, було найбільшим досягненням військової технології за останніх чотири роки. Цей винахід — сказав він — був можливий тільки в Америці, яка витратила на нього „сотні мільйонів долярів" Адмірал Маунбаттен приписує атомовим човнам рішальне значення в майбутній війні.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і співвласниками 22-мільйонового майна організації!

У СВІТІ ЧИТАЧА

(Закінчення зі стор. 2)

фрагменти, настроєві картини, — більших полотен нема. Малохто з наших письменників великого формату знає підпілля з першої руки, з власного досвіду. Автори з центральних земель формували своє уявлення про підпілля на основі періоду розколу та еміграційних ґерців, звідси їх засаднично неґативне ставлення. З близьких до організації письменників і поетів, гарячіші серцем воліли бути не літописцями, а творцями доби — вони відійшли від нас рано. Змалювати цю добу залишено, проте, людям, які або мало знають таємниці підпілля, або загубили почуття міри і продукують цілі серії сенсаційних повістей на цю тему. Вони роблять усій справі ведмежу прислугу, дискредитуючи своїми неймовірними вигадками великі й правдиві подвиги.

Іван Керницький знає підпілля, але, як гуморист, він не вибирає періоду, коли підпілля перейшло хресний вогонь, коли стало стрижнем УПА. Він вертається до доби молодости підпілля, коли в ньому ще так багато було наївности, недосвідчености й трагікомічних ситуацій. Він іде по лінії не геройчного, а комічного, не раз аж з нотками швейкіяди. Довготелесий герой львівського передмістя, інструктор пан Макс воліє спершу законспіруватися й воювати з котами пані Евдокії („Котяча мама") або ходити на рандки („Як я став соловейком"). У нього зв'язки з львівським підземним злодійським світом („Хрест з Еспанії"), він заплутується і в довгу кримінальну історію („Слідами Шерлока Голмса"). Але в трьох центральних розділах виринає він як підпільник, а за ним його суперник, поліційний аґент Базилі Коґут, що його наділив автор різними симпатичними прикметами. Оці дві центральні постаті проходять через повість у всяких перипетіях ,хитрих маневрах і джентлменських реваншах.

Розділ „Поліційний аґент Коґут" здається нам найбільше вдалим з цілого твору. Тут саме схопив автор типове в людях і ситуаціях. Зідхаючи, що „видно, наша справа стоїть уже зовсім під псом, коли нам обом припала роля підіймати революцію на Богданівці", пан Макс розпаковує торбу з летючками і посилає малого Михася купити пуделечко шміру, яким мають виписувати по мурах та плотах протипольські кличі. І в момент, коли вже все готове, застукує їх аґент Коґут з східною пропозицією: „Завтра Зелені Свята, буде традиційна процесія, і ви любите пхатися там, де летить цегла і свище каміння. А пан комісар тремтить за ваше цінне здоров'я і воліє мати вас на свята під своєю опікою". У пана інструктора за пазухою та в кишенях кілька фунтів підпільної бібули.

Вишукавши слабе місце в пана Коґута — спорт — і давши слово, що „гранди" ніхто не зробить, пан Макс викручується саме на стільки часу, щоб розкинути летючки, розмалювати плоти і попасти в тюрму. Подібних ситуацій знайде читач в творі чимало ,а хто зазнав в молодості посмаку підпілля, прочитає цю річ ще з більшою приємністю.

Алярмову систему переносять в підземелля

Ляс Веґас, Невада. — Кілька тижнів тому Пентаґон натякав про те, що треба буде перебудувати всю алярмову систему при протиповітряній обороні та перенести її в підземелля, щоб зробити її менше вразливою на можливі ворожі пошкодження під час летунської атаки. Давніше плянували збудувати 30 великих електронічних „мозків", які мали бути приміщені у великих чотириповерхових будинках, розсіяних по цілій державі (один у Канаді), щоб можна було викривати і нищити ворожі бомбовики. Але тепер, використовуючи нову техніку, замість тих великих машин-мозків поставлять маленькі рахункові прилади, які будуть такі великі, як креденс (давніші „мозки" мали бути 8 стіп заввишки, 20 завдовжки і 3 стопи завгрубшки). Всі ті машини можна буде примістити під землею, куди переноситься вся протилетунська оборона. Нові рахункові машини можна буде легко переносити з місця на місце.

✠

У великому болю,
ділюся з Українським Громадянством сумною вісткою,
що 20-го березня 1959 р., по довгій і тяжкій недузі,
упокоївся в Бозі, в Торонті,

бл. п. Олександер
Ю. САВЧЕНКО

сотник артилерії Армії УНРеспубліки.

Народився Він 18-го листопада 1895 р., на Харківщині, в місті Куп'янськ.

Вічний спокій наболілій душі Його.

Горем прибита:
дружина — Марта САВЧЕНКО
із сином РИЧАРДОМ і невісткою МАРГАРЕТОЮ

Замість квітів на могилу нашого спонзора,
бл. п. ІЗИДОРА БЕРЕСТЯНСЬКОГО
складаємо — $ 15.00
на допомогу українським залишенцям, через ЗУАДК.
родина ФУРЧАК — у Шикаґо.

КНИЖКОВІ НОВИНИ

Яр. РУДНИЦЬКИЙ:
З подорожей по Канаді 1949—1959 . . . . . $1.25
Олена ЗВИЧАЙНА:
Страх — роман у двох томах, ч. 1. . . . . $2.50
(в друку) ч. 2. . . . . $3.00
Володимир СІЧИНСЬКИЙ:
Іван Мазепа — людина і меценат $1.00
Микола ШЛЕМКЕВИЧ:
Верхи життя і творчости — промови-доповіді $2.00
Леся ХРАПЛИВА:
У темряві — нариси $1.00
Леся ХРАПЛИВА:
Вітер з України — оповідання та казки для дітей $2.00
Степан САМІЙЛЕНКО:
Дні слави — спогади $2.00
Євген МАЛАНЮК:
Остання Весна — поезії $1.50
Юрій БОРЖАВА:
Від угорської Руси до Карпатської України 0.65
Микола ВАЙДА:
Великий Пробудитель Закарпаття — в пам'ять 150-літнього народження о. Александра Духновича 0.60

Належність за книжки слати ТІЛЬКИ чеками або поштовими переказами:

SVOBODA
P. O. Box 346 — JERSEY CITY, N. J.

Увага! Увага!
Сейнт Луїс, Мизурі й Околиця!
ВЕЛИКЕ ВІЧЕ У. Н. СОЮЗУ
получене
З ВИСВІТЛЕННЯМ ФІЛЬМІВ
КОНВЕНЦІЇ І СОЮЗІВКИ
— відбудеться —
старанням Відділів УНСоюзу число:
284, 308 і 377 — з ІЛЛИНОЙС,
179, 197, 225, 373 і 463 — з МИЗУРІ,
в такому порядку:
Субота, дня 9-го травня 1959 р.
Год. 7:00 вечора
Народний Дім — Іст Ст. Луїс, Ілл.
Неділя, дня 10-го травня 1959 р.
Год. 3:00 по полудні
Парохіяльна заля — Ст. Луїс, Мо.
Участь у вічу візьмуть:
головні контролери УНСоюзу:
інж. Степан КУРОПАСЬ і Петро ПУЦИЛО.
Запрошується все Громадянство до участи у вічу. Це єдина і рідка нагода для українців району долини ріки Міссісіпі побачити на фільмах, як живе і діє американська Україна!
ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

ПРАЦЯ
Help Wanted Male-Female

Bank Tellers
female — male, experienced, modern air conditioned Bank, benefits 5 day week. Salary commensurate with experience & ability. Apply
Call Mr. G. Worthington
CENTRAL BANK & TRUST CO.,
Great Neck, L. I.
HUnter 2-7000
Before 5 P.M.

ПРАЦЯ
HELP WANTED FEMALE

HOUSEKEEPER (Mature)
Experienced, plain cooking in Doctors Home. Sleep in; own room. Good Home and steady for right one. Fond & exp. with children. Excellent recent references.
Call: HO 4-4911

BOOKKEEPER
Full charge. Steno. Experience. Knowledge of bookkeeping machine. 5 day week.
Salary depending on experience.
Call
EVergreen 1-4000

LABORATORY TECHNICIANS
Nights. Experienced Only.
Salary open.
Good Personnel Policies
Full Time, Steady Position.
Wire, write, call, or apply
Pathologist Dr. Meyers.
DOCTOR'S HOSPITAL
320 W. Merrick, Freeport, L. I.
call Freeport 8-8500

NURSES — R. N.
Delivery Room & Operating Room
Also L.P.N'S. General Duty Staff
All shifts open.
Good salaries plus differential for evening & nights
Good presonnel policies.
Wire, write or call
DIRECTOR OF NURSES
Bay Ridge Hospital
Brooklyn, N. Y. TE 9-1313
Before 4 P.M.

ENVELOPE OPERATORS
Experience necessary for Plunger Machines.
Union shop.
All Company Benefits
Salary open. Bronx Area
Call: Mr. Marsala.
AL 5-0186 Call Before 6 P. M.

NURSES — RN'S — SUPERVISORS
LPN'S in charge. All shifts. Top salary. New institution. Must speak good English.
Call 10 A.M. to 2 P.M.
Apply
RIVERDALE NURSING HOME
KI 8-4800 — Mention A. D.

BOOKKEEPERS (3)
Experienced Burroughs Operator
5 day week.
Salary commensurate with ability
Apply
CENTRAL BANK & TRUST CO.
Great Neck, L. I.
or call: HUnter 2-7000
Ask for Mr. G. Worthington
Before 5 P.M.

NURSES R. N'S and L.P.N'S
Also NURSES AIDES
Week-ends or permanent.
All shifts. Maintenance available
Must have N. Y. License.
Wire, write, apply or call personnel
SAW MILL RIVER CONV. HOME
1188 Saw Mill River Rd.
Yonkers, N. Y.
Call 10-4 P.M. YO 8-3113

OPERATORS
Single Needle & Merrow
Experience, 5 days. Good pay.
Steady employment. Company benefits. Apply
43-82 Vernon Blvd., L. I. City
RA 9-4203
Call before 5 P.M.

NURSE R. N. or P. N.
Full time.
Oral Surgeons Office.
Salary open.
Lower Westchester.
BE 5-1234

МИХАЙЛО ЛАЗОРКО

(Посмертна згадка)

Українська Громада на еміграції виказує знов болючу втрату одиниці, записаної незатертими слідами в історії економічного й національного відродження українського народу в Західній Україні.

З волі Всевишнього покинув ряди старшої української ґенерації знаний і загально шанований, вірний син свойого народу, бл. п. Михайло Лазорко, народжений 5-го листопада 1879 р. в Городенці (Покуття), а останньо активний директор „Народної Торгівлі", централі міських - споживчих кооператив у Львові.

Шлях життя М. Лазорка та його роля в суспільно - економічному розвитку галицької землі при кінці XIX та в першій половині XX століття вистелені були терням, як дорога всіх селянських дітей, що в тому часі виходили „хліба ради" в незнаний їм світ, вигнані недостатками. Часи наприкінці XIX століття відзначилися початком росту національної свідомости поневолених українських мас на рідній, природно багатій, однак аграрною ситемою в користь великої посілости поневоленої землі. В тих часах чільніші одиниці, як Іван Франко, д-р К. Левицький, д-р Е. Олесницький, д-р К. Трильовський і інші почали розганяти тьму неволі та вказувати доростаючій молоді шлях до національного та економічного відродження поневолених мас. І в тих часах зазначилися перші спроби спрямовувати молодь також до науки в торгівлі та промислі, щоб опановувати і ті ділянки в користь національного посідання.

До категорії молоді, що вступила на вказаний шлях праці, належав і М. Лазорко, нащадок еміґранта з Полтавщини, котрий по Коліївщині перенісся на побут до Галичини. За порадою д-ра Т. Окуневського віддали 17-літнього Михайла на практику до складу „Народної Торгівлі" в Городенці, і це започаткувало його майже 50-літню, безперервну та успішну працю при розбудові поважної на ті часи, торговельної установи. По скінченню виділової школи в Городенці, Михайло, з природи спосібний та жадний дальшої науки, дорогою самонавчання поширив своє знання, багато читав, познайомився з чільними людьми, прислуховувався розмовам на політичні та суспільні теми, і в цей спосіб поширив свій світогляд, потрібний йому до майбутньої суспільно - громадської праці. Постепенна його практика в складах „Народної Торгівлі" в Городенці, Снятині, Борщеві, Дрогобичі, Станиславові, Сокалі, Золочеві, Перемишлі і Львові дали йому можливість запізнатися з новими методами праці, заприязнитися з чільними громадянами даного району та культурно-суспільним життям даної місцевости, в яких згодом брав і сам активну участь.

Фахове знання і рутину придбав собі у важкій, щоденній праці в складах „Народної Торгівлі", а для теоретичного поширення його відбув торговельний курс при Нар. Торгівлі у Львові та вищий курс в 1901 році, по закінченні якого одержав виплс на самостійного торговельного працівника. В тім характері приділила його централя у Львові до різних складів в краю, як заступника начальника складу (Борщів, Золочів) чи до переведення санації слабих складів. З приділеної праці, вив'язувався Михайло якнайкраще, а поза фаховою роботою віддав набуте знання на услуги суспільно - громадянським установам в місцях свойого перебування. Його активна праця різна і успішна. Слід згадати Його співпрацю з установами як Тов. „Праця„ в Дрогобичі; „Підгірська Спілка" в Станиславові; „Українська Бесіда", „Міщанська Родина", „Нар. Дім" в Золочеві; „Промисловий Банк", „Союз Укр. Купців", „Супруга", „Союзний Базар" та Спортове Товариство „Україна" у Львові; „Бесіда", „Віра", „Укр. Щадниця", і „Народний Базар" в Перемишлі — ось це головні місця Його громадської праці. Крім цього знаходив молодий Лазорко час їздити з викладами чи технічними порадами до читалень „Просвіти", до Спілкових крамниць, чи брати участь в „крамничних курсах". І в політичному житті брав чинну участь. Під час виборів до австрійського парляменту чи галицького сойму, їздив по вічах та агітував. Зокрема можна було часто бачити Його в установах, де гуртувалася ремісничо - торговельна молодь (головно у Львові).

На окрему згадку заслуговує Його праця на пості начальника складів Нар. Торгівлі у Львові, засновано першими піонерами кооперативного руху, В. Нагірним, І. А. Ничаєм, а в останніх часах кермованої дир. М. Заячківським та інж. Ю. Павликовським. Від 1912 р. бачимо М. Лазорка на пості начальника складу у Львові, а від 1924 р. як члена Головної Управи — референта торговель. відділу. На пості торг. рефер. знав я М. Лазорка особисто у зв'язку з ревізіями переводженими мною в Централі Н. Т. Це була людина, яка перейшла практично всі щаблі торговельного діла, від самих початків, знала і визнавалася добре у всіх закрутах торговельної політики та звичаїв. Спокійний, зрівноважений, був люблений співтоваришами праці та шанований і високо цінений управою Н. Т. Його ввічливість та привітність до інтересентів з'єднала Йому людей. Для нас кооператорів був він взірцем чеснот та першорядним співтоваришем в коопер. організації. При цьому був глибоко релігійний та практикуючим християнином. Свою Націю любив до глибини душі і серця, а потребуючим помагав морально і матеріяльно.

Не судилося Йому зложити свої тлінні останки на Рідній Землі, яку так палко любив та не сповнилося Його бажання бути похованим у Львові рядом з гробом Його улюбленої доні Ольги. Незавидна доля вигнала Його, як багатьох нас на поталу воєнних злиднів та поневіряння. Важкі пережиття та труди в часі мандрівки на захід підірвали його і так невелике здоров'я. Обезсилений опинився вкінці в Інсбруці в Австрії, де не зважаючи на лихий стан здоров'я, активно працював в об'єднаннях еміґрантської громади, а головно в Братстві св. Андрея, як фінансово - господарський референт. До Канади виїхав в 1951 р. і замешкав при дітях у Ванкувері, де по трьох роках важкої хвороби, замкнув очі 14-го грудня 1958 р. Перед смертю не нарікав на фізичні болі, переносив їх спокійно без скарг. Болів лише над тим, що не доведеться Йому побачити ніколи любої України, яку безмежно любив та для якої посвятив усю свою енерґію та сили.

Відійшов на віки взірцевий муж і добрий батько дітей, відійшов від нас один з піонерів кооперативного руху, передовий працівник Народної Торгівлі.

Складаючи тих кілька слів на Твою свіжу могилу, з болем серця прощаю Тебе, Дорогий Друже та Дорогий Товаришу праці на кооперативному полі, від себе особисто, від всіх Твоїх співробітників, від „Народної Торгівлі", для якої посвятив Ти ціле своє життя та вкінці від „Ревізійного Союзу Українських Кооператив" у Львові. Хай канадійська земля буде для Тебе легкою, а Всевишній хай прийме душу Твою в ряди своїх праведників. Хай лагідний вітрець з далекої Рідної Землі колише Тобі незабудьки на Твойому гробі в доказ пошани для вірного Сина України, яку Ти так палко любив.

М. Капуста
директор колиш. Ревізійного Союзу Українських Кооператив у Львові

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE

TURRET LATHE OPERATORS
and
HAND SCREW MACHINE OPERATORS
1st class. Experienced on bronze castings. Do own set ups. Only experienced need apply. Salaries open. Company benefits. Steady employment. Apply
PERKINS MARINE LAMP & HARDWARE CORP.
1943 Pitkin Avenue
Brooklyn, N. Y.

COOKS
Experienced
Chort order and steam table.
Steady employment.
Apply — Miss Elwell
WALDORF CAFETERIAS
Employment office
155 W. 19th Street, N. Y.
Do not phone.

SHOES
Experienced edge setters and edge trimmers.
Union benefits.
Steady employment.
High grade Ladies Shoes.
HERBERT LEVINE. Inc.
OR 5-7900

DIE SETTERS
Heavy experience on Power Press Automatic Progressive Dies & Slide Feeds.
Paid holidays benefits.
HY 7-5000

SHIPPING CLERKS
Semi-retired or retired.
$50 — 60 week.
Steady employment. Local residents preferred. (Will accept others.
ALAN — SCOTT
589 Main St., Westbury, L. I.
Tel.: ED 4-8280

EXTRUSION TOOL & DIE MAKERS
with 1-2 years experience. Also maintenance man with some experience in electrical and acetylene welding. Local residents preferred. will accept others.
ALAN — SCOTT
589 Main St., Westbury, L. I.
Tel.: ED 4-8280

ПРАЦЯ
HELP WANTED FEMALE

R. N.'S (3)
3 to 11 shift and 11 to 7. Top pay. Liberal benefits. Good personnel policies. Wire, write, call, or apply
Director of nurses — Mrs. Miner
WHITESTONE HOSPITAL
10-01 166th St. — Whitestone
FL 8-2200 (Call before 4 P.M.)

NURSES—Immediate openings
Experienced Operating Room.
7:30—3:30 R.N.'S & L. P. N.'S.
3:30-11:30 11:30 P.M.—7:30 A.M.
Good Personnel Policies and Salaries plus Differential for Evening & Nights.
Wire, write, Call, or Apply
Mention Paper
DIRECTOR OF NURSES
Cross County Hospital
Yonkers, N. Y. — YO 5-9500

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ
КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ
ЧЕРЕЗ ПЕЙРОЛ СЕЙВІНГС
BUY U. S. SAVINGS BONDS.

Концерт Юрія Богачевського в Шикаґо пройшов з великим успіхом

Шикаґо. — В неділю 26-го квітня ц. р. відбувся в Шикаґо при виповненій авдиторії Школи св. о. Миколая, перший концерт молодого бас-баритона Юрія Богачевського. Концерт пройшов з великим успіхом. Захоплена публіка щедро нагороджувала молодого артиста спонтанними оплесками і квітами. Співак видонав на бажання декілька наддатків. Під час концерту вітали молодого артиста-співака теплими побажаннями Впані генералова Х Омелянович-Павленко від українського зорганізованого жіноцтва, та д-р Вол. Помірко від української громади міста Шикаґо. Співакові акомпаніювала п. Олена Сидоренко. Дальші концерти Юрія Богачевського відбудуться в Дітройті — неділя 3 травня, в Клівленді — субота 9 травня та в Нюарку — неділя 31 травня ц. р.

Королева Єлисавета II гостюватиме в Канаді від 18 червня до 1 серпня

Вже тепер подали програму довшого побуту англійської королівської пари в Канаді королеви Єлисавети II і князя Филипа. І так королівська пара прибуде до Ст. Джанс в Новій Фунляндії 18 червня, а 23 червня буде в Квебеку, звідки 26 червня переїде до Монтреалу, де разом із президентом Айзенгавером королева Єлисавета буде відкривати морський шлях св. Лаврентія, який веде з Атлантику до Шикаґо. 29 червня королівська пара буде вже в Торонті, де відвідає кінські перегони, а 1 липня буде в столиці Канади Оттаві для вшанування своєю приявністю „Дня Домінії". В липні буде королева відвідувати окремі провінції аж до західнього узбережжя включно. 25-го липня королівська пара почне поворотну дорогу на схід. В цій програмі передбачені є і короткі відпочинки для королівських гостей, які 1-го серпня вже будуть у Галіфаксі, звідки всядуть на корабель „Британія", щоб від'їхати додому.

Сенатор Проксмайр закликає демократів здійснювати виборчі обіцянки

Вашинґтон. — Сенатор-демократ із Висконсін Вільям Проксмайр вже втретє критикував провідника демократичної більшости в Сенаті, сенатора Линдона Б. Джансона за те, що він не скликує партійних нарад та не здійснює в своїй політиці тих проєктів партійної програми, які були в плятформі Демократичної програми в 1956 році, і про які тепер забувається в Сенаті, ухвалюючи різні законопроєкти. Проти диктаторської поведінки сен. Джансона крім Проксмайра виступали вже й інші сенатори - демократи, як Вейн Морс з Орегону, Пет Намара з Мишиґену і Джозеф С. Кларк із Пенсилвенії. На думку сен. Проксмайра треба б пам'ятати про такі обіцянки, зроблені в партійній плятформі в 1956 році: федеральну допомогу на будову шкільних будинків; будову дешевих мешкальних домів для біднішого населення; вирівняння неправедливости в прибуткових податках; піднести до 1.25 мінімальну заробітну платню; збільшити прибутки фармерів, продовжувати змагання до повної ліквідації расової дискримінації та федеральну допомогу для ліквідації міських нетрів в деяких міських метрополіях.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і співвласниками 22-мільйонового майна організації!

Консервативний уряд в Японії виграв самоуправні вибори

Токіо. — Консервативний прозахідній уряд Нобосуке Кіші в Японії виграв самоуправні вибори, які в минулу п'ятницю 24-го ц. м. відбулись до 46-х так званих префектуральних соймів, куди вибрано 2.657 членів. Ліберально-демократична партія, яка стоїть тепер при владі, вибрала своїх кандидатів у відношенні 3:1 до кандидатів опозиції. На 20 виборних губернаторів, що їх становищє відповідає більш-менше становищу американських губернаторів, проурядові кандидати здобули 14 місць, соціялісти і їх прихильники тільки 4, а решта — це незалежні кандидати з позапартійним обличчям. В усіх більших містах включно з столицею Токіо посадниками стали проурядові кандидати консервативної партії. На програ соціялістів і комуністів вплинули однаково закордонно-політичні справи, як і зріст добробуту за теперішнього уряду Нобосуке Кіші.

Переговори сталеварників із промисловцями почнуться вже 5-го травня

Питсбурґ, Па. — Голова спілки Об'єднані Сталевари Дейвид МекДоналд і представник сталевої індустрії Конрад Кустер повідомили, що переговори про відновлення контракту, який кінчається 30-го червня ц. р., почнуться не 18-го травня, як давніше було заплянование, а вже 5-го травня, щоб не допустити до страйку, коли б не вдалося до кінця червня прийти до порозуміння. Юнайтед Пресс Інтернешенел повідомляє, що обидві сторони є готові приспішувати переговори, відступаючи від деяких традиційних формальностей, щоб впродовж 26 днів прийти до повного порозуміння, якщо взагалі це порозуміння можна буде осягнути, бо з дотеперішніх заяв і робітників і працівників видко, що існують великі розходження між обома договірними партнерами.

Дочки Американської Революції проти культурної обміни з СССР

Вашинґтон. — Дочки Американської Революції ухвалили резолюцію проти культурної виміни з СССР та з комуністичним бльоком. В резолюції говориться про те, що програма виміни культурних сил може спричинити те, що в цій країні „злагідніє теперішня ворожа постава до комунізму", бо загроза від комунізму буде замаскована „плащем поважности" і пошани. 13 голосів було проти цієї резолюції. Одна з противниць казала, що „чим більше громадян СССР прибуває до ЗДА, тим більше вони пізнають ,що ми маємо в демократії волю для всіх". Але на це відповіла пані Дж. С. Смит з Александрії, Вірджінія, так: „Ми не запрошуємо вбивників до наших домів, щоб розмовляли з нашими дітьми. На основі того, що я пізнала в книжці Едґара Гувера про СССР, я не хочу, щоб наші діти пізнавали культуру Росії". Між іншими резолюціями, є вимога, щоб державний департамент не давав дозволу на виїзд закордон комуністам.

Перестерігають проти спекуляції на біржі

Вашинґтон. — Рада Федеральної Резерви видала осторогу дрібним вкладникам, щоб не починали спекулювати на біржі, бо можуть знову так попектися, як це було кілька років тому. В 1954-1955 роках деякі акції дійшли були до рекордово високих цін, і подібне явище бачимо тепер, бо під час зросту економіки після рецесії звичайно зростає вартість деяких акцій, і то без економічних причин, внаслідок самої спекуляції. Але після тої звишки звичайно настає інфляція, і це має злий вплив на господарство держави. Сенатор-демократ Гомер Кейпгарт вніс законопроєкт в Конґресі, який забороняє деякі дії біржовим посередникам, і тим способом охороняє громадянство перед надужиттям несумлінних спекулянтів. Те саме зробив і сенатор-демократ Вільям Фулбрайт. Ці законопроєкти є в міжстейтовій торговельній підкомісії в Палаті Репрезентантів.

Пошукують своїх рідних

20,790 Марія Фтомин Варвару Баглай із села Підлипці, пов. Золочів. В 1947 р. був в таборі в Німеччині.

20,791 А. Колтуцький рідних братів Степана і Стаха.

20,792 Михайло Хома Настю Біттмин із села Черниця (Сельський кут), пов. Городенка, до ЗДА виїхала в 1933 р.

20,793 Евфрозина Тесля земляка Бориса Васильовича Бобира, сина Василя Стефановича і Марії Олексіївни в Миргороді на Полтавщині.

20,794 Софія Мисак брата Володимира Янів, сина Семена з села Дроговиже, пов. Жидачів.

20,795 Теодаш Школьник Івана Чемериса, сина Йосифа, ур. в 1921 р. у Гринові, пов. Бібрка.

20,796 Данута Якубович в Польщі сестру Валентину Мартинюк, що в 1949 р. виїхала до ЗДА.

20,797 Андрей Петрик тата Івана Петрика і вуйків Антона і Янка Прохніцьких із села Доброводи, пов. Збараж, які перед війною перебували в Ню Йорку.

20,798 Гаврило Пилипчук Якова Бонда, коло 45 років, ур. в Княже (Горохівщина) Волинь, який в 1943 р. працював в Німеччині.

20,799 Михайлина Столярчук тата Йосифа з села Колотів, пов. Львів, до війни мав перебувати в Шикаґо.

20,800 Сильвестер Татух брата Романа, сина Василя Татух, урodж. в 1925 році.

20,801 Пелягія Фарило Катерину і Станислава Новак, які в 1956 році перебували в Ню Йорку.

20,802 Слава Рибак тету Пелягію Блищак (з дому Зварич), виїхала до ЗДА з родиною в 1919 році.

20,803 Стефанія Бучко в Югославії сестру Анну з дому Цинус, замуж. Мазур.

20,804 Ст. Левченко Галину Гнатейко і Александра Коритко

20,805 Катерина Полевчак Петра Мякуш з села Нагірці малі, пов. Камінка Струмілова, має відомості від родичів.

20,806 Йосиф Пелецький Якова Чорнобая з села Лагодові, пов. Броди.

20,807 Анеля з дому Зборовська, зам. Воробйов зі Слобідки тету Марію Кживіцьку, яка виїхала до ЗДА ще в 1920 р.

20,808 Іван Негрій Івана Квальського (Зажиневського), який в 1949 р. виїхав з Реґенсбурґу до Каліфорнії.

Увага: Зголошуючися на розшуки до ЗУАДК-у прохаємо на початку листа подати, під яким числом було надруковане прізвище особи, яка до Вас, чи яку Ви шукаєте. Теж не забувайте вложити Вашу пожертву на покриття поштових і бюрових витрат. В справах розшуків звертатися на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee, P.O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

ARKA Company
48 E. 7th St.
New York City
Tel.: GR 3-3550
Найновіший КАТАЛОГ ПЛАТІВОК — ДАРОМ.

Кольорову репродукцію
ОБРАЗА
ІСУСА ХРИСТА
вел. формату 12½×10½ інч.
Українсько-Визант. стилю,
За — 35¢
(в поштових марках)
ВИСИЛАЮ КОЖНОМУ,
а Організаціям зі знижкою.
Артист-маляр
Mychajlo BABIJ
2448 Thurman St.
Cleveland 13, Ohio

РОЗШУКИ

П. Михайла СУЛИМУ пошукують Черновецькі. Прошу писати до:
Н. КЛІШ
873 N. 24th Street
Philadelphia 30, Pa.

Пошукую свого брата, ПЕТРА ДАНИЛЮКА, сина Миколи й Марії, ур. 1907 року в селі Текуча, пов. Коломия, якого німці в 1942 р. вивезли на працю. Ласкаві відомості прошу слати на адресу:
Wasyl DANYLUK
Hospice Capuran
Damazan
(Lot-et-Garonne)
France

Ліна Тарновецька пошукує Михаїла ОЛЕКСЮКА ІВАНІВ, нар. в 1924 р. у с. Сторожинці, Буковина і Йосифа ОЛЕКСЮКА ІВАНІВ, нар. в 1926 р., в с. Сторожинці, Буковина. Хто знав би про них, або вони самі, сердечно прошу писати на адресу:
John TYNIO
218 Park Ave., Joplin, Mo.

Посмертні Згадки

Михаїл СУДОМИР, довголітній член Б-ва Соєд. Св. Духа, Відд. 295 УНСоюзу в Акрон, Огайо, помер 11-го квітня 1959 р. на 72-му році життя. Покійний походив із с. Синява, Зах. Україна. До ЗДА прибув 1902 р. Покійний був веселої вдачі, через що придбав собі багато приятелів. З днем 11-го квітня полишив у смутку дружину Єву, синів Теодора і Йосифа, доньку Дороту Будай й Гелену Джансон, сестри: Анну Бала, та Марію Балко і 9 внуків. Похорон відбувся 15-го квітня 1959 р., з пох. заведення до укр. кат. церкви при участи Родини, Членів Б-ва і багатьох Знайомих із Hamtramck, Mich. і Donora, Pa., на цвинтар св. Хреста. — В. Н. П.!
В. Пулк, секр.

Михайло ЛИСЕНКО, довголітній член Б-ва св. о. Миколая, Відд. 276 УНСоюзу в Емрідж, Па., помер 19-го квітня 1959 р. на 75 році життя. Покійний народж. в с. Михновиці, пов. Турка, Зах. Україна. Полишив у смутку дружину, двох синів, дві доньки і багато внуків. Похорон відбувся при участи Родини, Знайомих та великої кількости Членства, з укр. прав. автокефальної церкви. — В. Н. П.!
Подав М. Фук

Дмитро МІСКАЛО, член Б-ва Соєд. св. Духа, Відд. 295 УНСоюзу в Акрон, Огайо, помер 17-го квітня 1959 р., на 65-му році життя. Покійний вступив до УНСоюзу 1922 р. і був активним членом Б-ва. Покійний народ. в Зах. Україні, а молоді роки пережив в Славонії, звідки 1913 прибув до ЗДА. Полишив у смутку дружину Єлисавету, сина Івана, доньку Ольгу Фляско та 4-ох внуків. Похорон відбувся 20 квітня 1959 р., при участи Родини, Членів Б-ва та Приятелів, з пох. заведення до укр. кат. церкви, на цвинтар св. Хреста. — В. Н. П.!
В. Пулк, секр.

Метні люди роблять гроші!
Навчіться закладати — ЗОЛОТІ БУКВИ на вікна і двері бюр. НОВІСТЬ! БЛЕСК СОНЦЯ! Золоті й срібні букви різних вимірів.
Пишіть по взірці і пояснення. Долучіть 25 центів на кошти
ROMAN-ART STUDIO
2500 Goodson Street — DETROIT 12, Mich.

В днях 30-го КВІТНЯ, 1-го і 2-го ТРАВНЯ
ВЕЛИЧАВЕ ВІДКРИТТЯ
М'ЯСНОЇ КРАМНИЦІ
MORSCHERF — JERSEY PORK STORE
34-11 Broadway — LONG ISLAND CITY N. Y.
Tel.: RA 8-5589
На складі, у великому виборі, найкращої якости свіжі м'ясні вироби: країна краківська ковбаса, сосиски, шинка та інші різнородні вудженини. Також сирові м'ясива — воловина, вепрове, телятина, баранина, дріб.
Хто в часі відкриття закупить м'яса за $3.00 дістане ДАРОМ ½ фунт. bacon, а за $5.00 — 1 фунт.

ТАРЗАН, ч. 4250. Необмежен ий запас.

LATER, THE ARABS TEMPORARILY CEASED FIRE. "AN ATTACK WILL FOLLOW," SAID MAXIAN GRIMLY. "THEY KNOW WE ARE WEAKENED--!"

"BUT DO THEY, MON CAPITAINE?" TARZAN EXCLAIMED SUDDENLY. "WHAT IF WE MAKE THEM THINK WE HAVE UNLIMITED TROOPS?"

"QUICKLY, PROP A DEAD MAN IN EVERY OTHER EMBRASURE!" MAXIAN ASSENTED AND THE SURVIVORS LEAPED TO OBEY AS THEY REALIZED TARZAN'S STRATEGY!

Пізніше, араби, на хвилю припинили стрілянину. — Тепер будуть атакувати, — сказав понуро Максіян. — Вони знають, що ми послаблені . . .

— Та чи вони це зроблять, капітане? — нагло крикнув Тарзан. — А що буде, як ми примусимо їх вірити, що ми маємо необмежені збройні сили?

— Негайно вмістіть збитого вояка в кожну другу бійницю, — погоджувався Максіян, і ті, що залишилися в живих, послушно виконали наказ, коли пізнали Тарзанову стратегію!

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга Щира і Чесна
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
IRVINGTON, N. J.
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура.
Модерна каплиця до ужитку даром.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

ВІСТІ ЗУАДК

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc. P. O. Box 1661, Phila 5, Pa.

О. Кульчицький

ДНІ ПИСАНКИ

Криза серця

Наближення „днів писанок" в розумінні днів різнородних громадських збірок на різнородні громадські цілі, — нагадує незвичайно важливу для громадсько-культурного життя справу — жертовности, як цього життя основи. Якщо писати про збірки в часописах, призначених для середовища української еміграції, мабуть нелегше, як збірки переводити чи на них давати пожертви, то це завдання стає особливо важке в часі, що так скажемо „кризи серця". „Криза серця" очевидно не в індивідуальному медичному розумінні, але криза „громадського серця" в давньому символічному значенні, що його серцю надавав ще Платон, а що перетривало в своєму переносному сенсі аж до нашої сучасности, як на це вказує приклад українського філософа Юркевича в його творі „Філософія серця".

Криза серця в цьому громадському значенні — дуже великого послаблення охоти взаємно собі допомогти, в значенні крайнього зменшення жертовности — небезпечна не для поодиноких одиниць, але для груп, для збірноти, наскільки людська група не може не то розвиватися, але навіть втримати свого групового життя без солідарности, без дружньої спочутливости, без охоти й готовости допомогти, без жертовности, словом — без „серця".

В останніх роках із серцем еміграції в цьому платонівсько-юркевичівському розумінні — не в порядку. Всі українські допомогові товариства (автор цієї статті, як голова такої відомої всеукраїнської установи як КоДУС, може про те щось сказати) прямо загрожені в своїй діяльності великим, в деяких випадках небувалим спадком громадської жертовности, страхітли в и м зменшенням датків на громадсько-народні цілі. Наша об'єктивна наукова поінформованість про соціологічні аспекти нашої еміграції, не зважаючи на численні сьогодні заклики до їх вивчення, далеко невистарчальна, щоб провести конкретні цифри. Це може і добре, бо треба побоюватися — вони такі загрозливі, що викликали б може навіть параліч остраху і резигнацію, замість, — чого в цьому випадку треба, — здвоєної реакції суспільства. Все ж таки інтуїцією, — отже однак ще функцією серця, — відчуваємо, що становище в зв'язку з справою спадку жертовности більш як поважне.

Допомога справам і допомога людям

Глобальне зменшення жертовности не однаково виявляється на різних відтинках нашого громадсько-суспільного еміграційного життя. Ціле це життя, у своїх остаточних основах так чи інакше узалежнене від громадської жертовности, без якої воно б не проіснувало ані днини. Спадок жертовности не однаково проте порушує нормальну функцію різних установ, передусім не однаково для цих організацій, що служать справам і цих що служать людям.

Установи, що служать справам, тобто окресленим громадським функціям і завданням, все ж таки зберігають якесь „тверде ядро" осіб, що особливо зацікавлені тими чи іншими громадськими завданнями і їм придаючи особливу вагу, — на ці окреслені цілі жертвують. Гірше є з допомоговими установами, що допомагають не справам, а людям, як напр. КоДУС і ЗУАДК. Послаблення охоти суспільства жертвувати, тобто зректися частинки свого для других, без точного знання про те, яка із цього виникне громадська користь, (що до речі часто велика і нерідко більша як із деяких наших загальних так зв. „політичних починів") відчувається куди більше в установах допомогових як напр. ЗУАДК, чи напр КоДУС, як це доказують наші попередні міркування.

У випадку ЗУАДК-у становище погіршується ще обставиною, що всім відомо про перше в черзі еміграційного життя завдання ЗУАДК-у, що з природи речі торкається допомоги у самій еміграції. Широка прилюдна опінія з одного боку куди менше ознайомлена з іншими допомоговими завданнями, які собі ЗУАДК ставить і в міру наявности фондів розв'язує, а з другого є помилково переконана, що перше завдання ЗУАДК-у, допомога в еміграції, — завершене.

Старі і нові завдання ЗУАДК

Переконання про закінчення еміграційних процесів помилкове. Автор цих рядків, що займається, як співробітник соціологічної секції французького „Сантр Насіональ де ля Решерш Сіянтіфік" проблематикою української еміграції, мав нагоду ствердити, які значні розміри реемігpація з Франції до ЗДА прибрала, як теж, що об'єктивні причини, які її викликали, існують і далі. Одночасно приходиться сказати, що в найчастіших випадках обставини реемігpації до ЗДА для теперішніх емігрантів складніші, як в початках великої еміграційної хвилі, коли еміграція мала масовий характер, так що саме наслідком більшої складности обставин, більше потрібна допомога української допомогової установи.

Не забуваймо при цьому, що побіч допомоги в еміграції ЗУАДК має, мав, а хотів би в майбутньому ширше розгорнути, цілу низку допомогових починів, напрямлених на поодинокі особи, групи осіб, як теж установи. Від кількох років працює при ЗУАДК Суспільна Служба Комбатантів, яка охоплює своєю діяльністю всіх інвалідів українських військових формацій, як теж їх сиріт і вдів. Виплата допомоги Суспільної Служби Комбатантів в останньому році винесла понад 13,000 ам. дол. Постійну допомогу у висоті 100 дол місячно виплачує ЗУАДК Вдові по Гол. Отаманові.

Не будемо з різних зрозумілих оглядів вичисляти низку прізвищ визначних, нездібних до праці бувших діячів суспільно-політичних, письменників, науковців, які отримують допомогу ЗУАДКомітету. Згадаємо, що виключно тільки постійних індивідуальних допомог (отже не рахуючи періодичних) ЗУАДК виплачує на суму 500 дол. місячно, систематично, від років, що творить немаловажну позицію цілости еміграційної допомогової акції.

Окремо приходиться говорити про допомогову дію, що охоплює цілі території, — Польщу, Югославію. В останньому році ЗУАДК переслав у Польщу допомогу у формі значної кількости „кер-пакетів" і грошових посилок на суму 10,000 дол.

Стільки про дію ЗУАДК в напрямку допомоги людям. Та праця ЗУАДК на цьому не кінчиться і цим далеко не вичерпується. Тому, що не можна відділити допомоги для людей, що для установи працюють, від допомоги для самих установ, в яких вони працюють, ЗУАДК охоплює своєю діяльністю цілу низку товариств і установ та уділює постійної дотації УВУ, НТШ, УТГІ, Незалежній Асоціяції Совєтознавства. Всумі в останньому році на допомогу видатковано 55,100 дол.

Напрямні дальшого розгорнення дії

Вказавши на пов'язаність людини і справи, вказали ми мабуть, на найважливішу проблему національно-культурного життя еміграції та її культурної політики, як теж одночасно на напрямок дальшого розгорнення діяльности ЗУАДК.

Уся ця багатобічна допомогова активність ЗУАДКомітету базується на жертвенності українського громадянства в Америці. Саме тепер, у зв'язку з Великодніми Святами, надходять найвідповідніші в році дні, дні Писанки, в яких, віримо, знову пробудиться тільки приспана жертвенність українського громадянства і воно своїми щедрими пожертвами Писанки на цілі ЗУАДКомітету дасть йому необхідні фонди на його так потрібну допомогову діяльність.

(„Українське Слово" Париж, ч. 910)

ЩОБ ВДОМА ПОЧУЛИ РІДНІ...

Вітчизна весною квітне
І лід на Дніпрі вже скрес...
Село білохате, рідне
Співає: „Христос Воскрес!"

І ми на вигнанні знову
В геканні, в німій журбі,
І знов терпеливість
Христову
За приклад берем собі.

І молим Тебе ми, негідні,
Щоб сталось чудо
з чудес—
Щоб вдома почули рідні
Привіт наш:
„Христос Воскрес!"

ГАННА ЧЕРІНЬ

УКРАЇНЦІ В АМЕРИЦІ

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет у своїй п'ятнадцятирічній діяльності приніс багато світла і радости українцям, які потерпіли внаслідок другої світової війни. ЗУАДК допоміг сотням тисяч українських емігрантів-скитальців у Західній Европі: 1. вирятував їх від насильної репатріяції, 2. допоміг у переселенні в заокеанські країни, 3. забезпечив правний захист.

В останньому часі ЗУАДК не лише продовжував свою харитативно-допомогову діяльність в користь українських емігрантів, але почав теж допомогову акцію для українців у Польщі і Югославії. В останньому році ЗУАДК вислав для українців у Польщі 1137 харчевих, одежевих і постелевих пакетів на загальну суму $ 10,747.50. Деяку кількість пакетів вартости майже двох тисяч долярів вислав ЗУАДК українцям в Югославії.

В останньому році ЗУАДК продовжував систематичні виплати дотацій для українських наукових установ і наукових працівників на еміграції, видаткуючи на ту ціль $ 4.680. Крім цих систематичних місячних дотацій ЗУАДК виплатив в останньому році індивідуальних одноразових грошевих підмог на близько п'ять тисяч долярів.

Всю допомогову акцію веде ЗУАДК завдяки жертвенності української громади у ЗДА. Тому теж звертається ЗУАДК до всієї української громади у ЗДА з нагоди величнього свята Воскресения Христового з гарячим проханням своїми пожертвами з цієї знаменної нагоди уможливити ЗУАДКомітетові продовжувати його важливу діяльність.

В час цього Свята Радости відкриймо наші серця для наших братів, які з вірою і надією дивляться на нас, виглядаючи від нас ласкавого слова і простягнутої їм братерської руки.

Пожертви просимо слати на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, Phila 5, Pa., USA

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет

Екзекутива:

Д-р Володимир Галан — Президент, д-р Матвій Стахів, Роман Слободян, адв. Михайло Пізнак і пані Катерина Пелешок — заступники Президента, Ред. Василь Мудрий — екзекутивний директор, інж. Іван Харамбура — касир і пані Павлина Різник — секретар

Контрольна Комісія:

Василь Довгань, Іван Іванчук, д-р Володимир Михайлів, ред. Іван Кедрин-Рудницький, д-р Ярослав Падох і ген. Олександер Загродський.

Дирекційна Рада:

Антін Батюк, Теофіль Бак-Бойчук, Володимир Боровик, Йосип Харина, ред. Антін Драган, Александер Галелюк, д-р Дмитро Галичин, пані Катерина Гульчій, інж. Степан Куропась, Іван Поритко, Андрій Шекерик, Тарас Шпікула. Роман Шраменко, пані Анна Сивуляк, Мирон Утриско. Дмитро Василащук і Олександер Яремко.

ЗВІТ

з пожертв зложених у Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті у Филаделфії

за ГРУДЕНЬ 1958 р.

ВАШІНҐТОН:
М-т Вернон: В. Соліма $5.
ВЕРМОНТ:
Рутленд: Й. Кінаш $10.
ВІРДЖІНІЯ:
Річмонд: О. Таран $5.
ВІСКАНСИН:
Мілвокі: Відділ УККА: Збірка з нагоди протестаційного віча дня 27-го квітня 1958 р. $26.08. (Пожертва спеціяльного призначення).
ДІСТРИКТ КОЛОМБІЯ:
Вашінґтон: Микола Пачовський $2.
ІЛЛІНОЙ:
Енфілд: Д-р Ілля Ткачук $10.
Коал Сіті: Д-р Р. П. Смик $10.
Шікаґо: Укр. Нар. Союз, Відд. ч. 379, $25; Укр. Правосл. Церква св. Володимира $22; по $10: УНС Відд. ч. 221, УНС Відд. ч. 301, Василь Рацкевич, Володимир Мисів; по $5: Андрій Дідик, Марія Сенків, Іван Казанівський, І. Колячко, д-р В. Шманів, д-р Євген Савчин, М. Фесенко; по $2: Іван Ґераско, Юліян Дубицький; д-р Мар'ян Терлецький $1.
Норт Шікаґо: Подружжя М. Строчук $5.
ІНДІЯНА:
Гантинґтон: Антін Тарадайка $3.
Перу: Михайло Козленко $1.
КОНЕКТИКАТ:
Ансонія: Анна Петрончак $1.
Бриджпорт: Г. Вакай $5.
Віліментик: І. Науменко $2.
Гартфорд: Ілля Войцеховський $1.
Ню Бритен: По $2: Володимир Кас'ян, Микола Савчук.
Ню Гейвен: По $1: Роман Роменський, Петро Струк.
Теривил: Тома Колар $5.
МЕРИЛЕНД:
Болтимор: По $10: У. Н. Союз Відд. ч. 337, Олекса Попик; Дмитро Козак $2.
Кертис Бей: У. Н. Союз Відд. ч. 81 „Коляда" $4. З них на листу ч. 15903 по $1: Андрій Блауцяк, Антін Лукіянчук, Іван Іванюк, Антін Хімяк.
Роял Оук: Подружжя О. і Т. Раковські $5. (Спец. пожертва).
МЕСАЧЮЗЕТС:
Бостин: Г. Найда $5.
Белмонт: Сергій Куниця $5.
Ловел: Степан Кіналь $5. (Спеціяльна пожертва).
Пітсфілд: Подружжя С. і М. Стиран $5.
МІНЕСОТА:
Мінеаполіс: Олексій Пилипчук $4.76; о. М. Антохій $1.
Ст. Пол: По $5: І. Вілоус, Людмила Ґреґорет, д-р Леонід Гуменюк, Федір Гуща, Лев Рудавський.
МІШІҐЕН:
Тетл Крік: Іван Панчук $10.
Гемтремк: Михайло Горак $5; по $1: Михайло Миронюк, Семен Копитко.
Дітройт: Укр. Золотий Хрест Відд. ч. 14 $25. (Спец. пожертва). Йосиф Лободоцький $5; П. Адамчик $2; К. Ґеннік $1.
Понтіяк: Теодор Марущак $5; Н. Н. $1.
НОРТ КАРОЛАЙНА:
Вейнсвил: Павло Панків $3.
НЮ ГЕМШІР:
Манчестер: СУА Відділ ч. 45 $10.
НЮ ДЖЕРЗІ:
Бавнд Брук: Г. Добуш $5.
Байон: Текля Данко $3.
Бриджтон: Гнат Коваль $1.
Вайнленд: М. Гандзюк $10; Анна Захар $5; Михайло Волощук $3.
Вудставн: Подружжя І. Возняк $2.
Джерзі Сіті: УККА Відд. Збірка на „Писанку" $27. З них на листу ч. 16289 (Збир. Г. Бура) по $2: С. Мухин, М. К. . . (підпис нечіт.), М. Тарапацький, Володимир Снігур, Микола Романів, Ярослав і Ірена Яворські Ярослав Головчак, Василь Породько; по $1: Григорій Бура, Сергій Бавіловський, Н. Н. (підпис нечіт.), Степан . . . (підпис нечіт.), Микола Дзядів. На листу ч. 16296 (збир. Ф. Колодій) по $2: Ф. Колодій, Олекса Демченко, М. Пилипчак. — По $10: У. Н. Союз Відд. ч. 76, „Українські Скавти" (УНС ч. 170), У. Н. Союз Відд. ч. 25; С. Островський $5; по $1. П. Гавелко, та на листу ч. 13664 (УНС Відд. ч. 184) Танасій Опарик.
Інґліштавн: І. І. Різник $5.
Ірвинґтон: Іван Пастух $5; Е. Стебновський $3; Петро Сороколіт $1.
Елізабет: Василь Ґіль $5; Б. Федик $2.
Кресkіл: Едвард Рокицький $5.
Ніксон (Стелтон): Антін Зарічький $5.
Нюарк: Відділ ОбВУА $10; Михайло Павленко $5; І. Березницький $3; Лев Неґребецький $1.
Ню Бронсвік: СУА Відділ ч. 65 $10. (З них на листу ч. 16944 „Коляда" $5).
Перт Амбой: Ілько Сідун $1.
Песейк: Д-р Б. А. Филипчак $10; Микола Притуляк $5; Филип Медик $3; Михайло Клименко $2; Микола Прокопів $1.
Прінстон: Ярослав Куниця $3.
Томз Рівер: І. Перлович $5.
Трентон: Ігнацій Білоус $5.
НЮ ЙОРК:
Ню Йорк Сіті: По $10: Юрій Артемишин, В. Венґер, Данило і Михайло Качун, П. С., Павло Самсон; по $5: Нік Горбовий, Іван Коржевич, Андрій і Анна Ленишин; по $3: І. Керницький, Катерина Крупчин; по $2: В. Бриль, Микола Гелецький, Ярослав Д. Олексів, О. Мушкевич; по $1: Михайло Данилюк, Теофіль Кулик, Степан Мельник, М. Рубльовський, Ілько Сказенник.
Албані: Н. Н. $10.
Бофало: О. Воронін $5; по $2: д-р В. Дмитрюк, М. Лоза; Осип Зелеський $1.
Бронкс: Михайло і Софія Ступка $10; Дмитро Рокицький $5.
Бруклин: По $10: Д-р Мирон Л. Зарицький, Петро Самойлів; по $5: Дмитро Вакевич, д-р Р. В. Сосноцький, Юрій Лукащук; Семен Порижинський $3; по $2: Йосиф Кунка, Йоси! Торчинович; Юліян Архипов $1.
Віндгем: Генрі Вовк $2.
Гудсон: По $5: Павло Сиротюк, подружжя І. Д. Сеник.
Гемпстед: У. Н. Союз Відд. ч. 327, $10.
Геркімер: Михайло Лисенко $1.
Гованда: Семен Королишин $1.
Елмайра: В. Климовськбий $5.
Іст Медов: Михайло Дацько $5.
Ітака: Н. Небельський $2.
Йонкерс: Збірка на „Коляду" $15. (Зібрав і переслав Василь Мудрий). З них на листу ч. 15968 по $5: Василь Мудрий, Іванна Ярослава Мудра; Іванна Ратич $2; по $1: Володимир Калина, Омелян Пацловський, В. Шандор.
Квінс: Василь і Ганна Шерей $5.
Ліберті: Антон Яцьків $2.
Найяґара Фолз: Павло Професта $2.
Ошенсайд: Д-р З. Каратницький $10.
Річмонд Гіл: Степан Данилевич $5.
Ром: Іван Тибінка $1.
Рочестер: По $10: У. Н. Союз Відд. ч. 437, Відділ „Самопомочі"; по $5: І. Калюжний, М. Мосюк, Ілько Трищук; Іван Мелешко $2.
Сентрал Іслін: Д-р Роман Керницький $5.
Флошінґ: Б. Лотоцький де Веліґост $20 (з них $10 пожертва спец. призначення).
Форест Гілз: С. Сімяник $5.
Ютіка: Д-р Богдан Ґарбовський $15.
ОГАЙО:
Вейнбурґ: Д-р Богдан Панасюк $10.
Воррен: Олекс. Белебчук $1.
Клівленд: Укр. Золотий Хрест Відд. ч. 8 $10; Укр. Зол. Хрест Відд. ч. 8, збірка підчас похорону бл. п. Осипа Трусь (на укр. воєн. інвалідів) $63. Збірку перевелищ п. Марія Кукіз і п. Катерина Попович. На листу ч. 16621 по $5: Родина Трусь, Максим Лазута, Михайло Колодій, Йосиф і Катерина Вусько; по $2: М. і В. Ковч, Іван і Катерина Попович, Михайло Сентіяш Г. і М. Кукіз; по $1: М. і Ю. Кордуба, Анна Декан, Михайло Сениця, К. і М. Голубець, Т. Юрків, Анна Стойко, Маршал, Марія Гель, Олена Врикайло, Шуст, Марія Даруш, Софія Когут, Врублевські, Н. Декан, М. Павлюк, І. Горностай, Марія Капраль, Теодор Данилшович, Анна Сарахман, Н. і К. Вусько, Василь Горностай, Михайло Ковч, Михайло Мартиняк (з Торонто), Лука Котович, Марія Филипів. Укр. Золот. Хрест Відд. ч. 8 (замісць квітів на могилу бл. п. О. Трусь) $10. — У. Н. Союз Відд. ч. 364, підчас Академії для вшанування річниці листопадового зриву $8. Збірку перевели пп. Марія Кукіз і Анна Бурко. На укр. інвалідів по $1: Андрій Балко, Михайло Білецький, Василь Брездун, Анна Бурко, Гр. Кукіз, Марія Попадик; по 50 ц.: К. Данелович, М. Сенюта, М. Самсін, І. Бобечко. — У. Н. Союз Відд. ч. 364 $14. (Збірка на серцеву недугу підчас похоронної тризни по сл. п. А. Германові, чл. Відд. ч. 364, переведена на бажання дружини покійного). З них на листу ч. 16622: Андрій Балко $2; по $1: Гр. Прийма, М. і К. Вусько, Астазія Герман, Марія Сенюта, Гр. і М. Кукіз, Буссер, Дмитро Бохняк, І. Прийма, Ст. Герман, Юлія Гураль, Андрій Рудиш (з Канади), Н. Н. Збірк перевела п. Марія Кукіз. — СУА Відділ ч. 33 $29. (Пожертва спец. призначення). — Іван Пулим $5.
Парма: Омелян Макогін $2.
ПЕНСИЛВЕНІЯ:
Филаделфія: По $10: Михайло і Катерина Зубик, Микола і Іванна Кривопуск, Іван Щупаківський; Петро Гандзяк $6.25 (пошт. зн.); по $5: Яків Василега, М. і С. Гарбузи, Микола Гриців, Філярет Лук'янович, С. Масляний, Іван Масний, Лідія і Іван Одежинські, Микола Прихоженко, Федор Федусь, Антон Шумовят, Ілля Шурша, А. і М. Чайківські, Пафнутій Чупрун (спец. пожертва), Олександер Щерба; Володимир Віляєв $3; по $2: Г. Бучинський, Петро Власенко, М. Крупа, Юрій Лесник; по $1: Іван Дубіль, Осип Кадило.
Алентавн: Андрій Вітик $1.
Бервик: Ф. Киник $5.
Гарісбурґ: Ю. Т. Васлій $5.
Крум Линн: М. Тимощук $1.
Лестер: Самійло Сенків $5.
Монт Клер: Ян Гулій $2.
Оліфант: Марія Борущак $1.
Пенсбурґ: Теофіль Равлюк $2.
Пітсбурґ: По $5: Михайло Курпіль, Іван Шияк; Марія Антоняк $2.
Сентрал Сіті: Павло Качур $1.
Фулертон: Франко Івашків $5.
Честер: Укр. Правосл. Церква св. Покрови $23 (дохід з листопадового Свята); Василь Слонський $2.

за СІЧЕНЬ 1959 р.

АЙОВА:
Айова Сіті: Михайло і Анна Пловяк $3.
АРКЕНЗО:
Ді Квін: Юліян Охримович $5
ВІРДЖІНІЯ:
Річмонд: Олекса Таран $5.
ВІСКАНСИН:
Баррон: Д-р В. С. Білецький $5.
Гавайнс: Збірка на „Коляду" з околиці Ледісмит $22. (Зібрав і переслав Йосиф Вайда). З них по $5: Василь Чайка, Йосиф Вайда, Стефан Богун; Петро Голубовський $3; Стефан Куц $2; по $1: Данило Дмитрущак, Никифор Ярославський.
Джеферсон: Ярослав Михайлович $10.
ДЕЛЕВЕР:
Вілмінґтон: Косовський $5.
ДІСТРИКТ КОЛОМБІЯ:
Вашінґтон: Зенон Юрчинський $5.
ІЛЛІНОЙ:
Аврора: Андрій Нога $3.
Вермонт: Марія Клепачівська $10.
Вестчестер: Йосиф Литвин $2.
Канкейкі: Д-р Марія Слиш $5.
Кларендон Гілз: В. Марчук $10.
Пеорія: Збірка на „Коляду" (листа ч. 15868) $12. (Зібрав і переслав Петро Саламаха). З них: Атаназій Кущ $5; Никола Коверко $2; по $1: Петро Саламаха, Софія Сісна, Григор Гащмаш, Андрій Дишлюк, Гнат Борисенко.
Норт Шикаґо: В. Лагодюк $5.
Шикаґо: Д-р В. Стефурак $25; УНСоюз Відд. ч. 176 $15; по $10: Ю. Ватаманюк, д-р Роман і Софія Крупка. — Збірка на „Коляду" (зібрав і переслав І. Фурґаль) $7.50. З них по $1: Іван Баран, Й. С. Гонас, Василь Зелінка, Петро Танчак, Іван Фурґаль, Іван Шатинський, Микола Шатинський; Михайло Вархолик 50 ц. — По $5: Ю. Паславський, М. Рибак; по $3: подружжя А. Квятковські, С. Кічоровська, Микола Ляшенко, Н. Тищенко; по $2: Катерина Єйська - Андріївська, Андрій Дідик, Надія Новохацька, Іван Оліяник, Г. Репа, В. Сабадаш, Павло Чухрій; по $1: Іван Бабій, Степан Василів, Григорій Паук, Іван Петренко, М. Угорецький.
ІНДІЯНА:
Іст Ґері: Петро Дяченко $5.
Перу: Іван Сагайдачний $3.
КАЛІФОРНІЯ:
Лос Анджелес: М. Деркач $10; Михайло Вавриков $5; Марта Крайст $2.
Лос Ґейтос: Подружжя А. і В. Сороковські $2.
Сан Дієґо: П. Запар $1.
Сан Франсіско: УККА Відділ, збірка на „Коляду" $61. (Збірку переведено по парафіяльному обіді Укр. Катол. Церкви у С. Ф., зібрав Богдан Морозовський). З них на листу ч. 15777: Любомир Курило $10; по $5: о. Андрій Микита, Юрій Воднар, Микола Кіс; по $3: пані Зем, д-р Іван Кохан; по $2: Михайло А. Майкович, Юліян Чато, Д. Оренчук; по $1: С. Мрозовський, Мотт, подружжя С. Глинські, Пилип Шишка, подружжя Г. Вурен, А. Приймак, Д. Міщанчук, Кавуля, Іван Іськів, Альфавицький, Іван Кравчук, С. Міщанчук, Микола Вачинський, Оленан Бачинська, Іван Столець, Богдан Кізима, Богдан Морозовський, Ольга Шраєр, Сергій Гетз, Жарський, Т. Денис; решта дрібними. — УНСоюз Відд. ч. 486 збірка „Коляда" $10. З них на листу ч. 15775 (збир. Марія Блищак) по $2: УНС Відд. ч. 486, Я. Блищак, І. Пахолок, М. Сорока; по $1: Д. Дучинський, О. Лиско. — Е. Чабан $2.
Сенома: Д. М. Сенчук $5.
КОЛОРАДО:
Денвер: Орест Колтунюк $5; В. Олейко $2.
КОНЕКТИКАТ:
Віліментик: Василь Стефаник $2.
Іст Гартфорд: Михайло Сломяний $2.
Ню Бритен: Відділ УККА, збірка „Коляда" $33. З них на листу ч. 15794 по $5: Михайло Дикун, Євген Палиґа; по $2: Теодор Войтів, Андрій Павляк; по $1: Олександер Мох, Микола Радович, Михайло Стасюк, Володимир Глова, Степан Перун, Мирон Михальчишин, Мечислав Мацяк, Степан Рочняк, Михайло Бабій, Мих. Шмайда, Осип Сич, Володимир Смотрич, Адам Зборовський, Іван Забитовський, Василь Тинишин, Антін Клюка, Володимир Гірний, Корнил Романів, Теодор Зборовський.
Ню Гейвен: По $10: УНСоюз Відд. ч. 414, Софія Брезіцька.
Стаффорд: Іван Гутира $1.
Стемфорд: Відділ УККА, збірка „Коляда" $22.45 (та 30 ц. пошт. витр.). З них на листу ч. 15806 по $2: д-р В. М. Палідвор, Т. Зосяк; по $1: В. Карий, В. Блащук, Г. Слипобода, С. Панасюк, С. Коривчак, В. Падрій, М. Гайовський, М. Сидяга, В. Лема, П. Качалуба, Т. Мацелюх, П. Круліковський, В. Сидяга, Т. Пастущак, І. Михайлишин, І. Круліковський, М. Блащук; решта дрібними.
Форествил: Алекс Кілман $2.
ЛУІЗІЯНА:
Ню Орлінс: Іван Зазуляк стар. $10.
МЕРИЛЕНД:
Балтимор: Відділ ОбВУА, збірка на укр. воєнних інвалідів $158.20; Дмитро Козак $1.50.
Лорел: Д-р Омелян Дикий $5.
МЕСАЧЮЗЕТС:
Бостон: Д-р Яворський $1.
Голійок: Онуфрій Дубчак $10.
Лудлов: Іван Стерпак $5.
Пітсфілд: Українська Громада, „Коляда" на листу ч. 15887 $20.
Спрінґфілд: Григ. Мисишин $2.
Фол Рівер: Микола Чорній $2.
Шелсі: Анастасія Різенко $5.
МІЗУРІ:
Рошпорт: Іван Котів з родиною $10.
Ст. Луіс: Іван Назар $5.
Тенесі: УНСоюз Відд. ч. 373 $10; УНСоюз Відд. ч. 373, збірка на „Коляду" $28.50. З них на листу ч. 15999 (збир. Варвара Івасютяк) по $5: Відд. ч. 373 УНС, Анна Грамоцька; Варвара Івасютяк $2.50; по $2: Анна Кондрат, Параня Щупляк; по $1: Мирослава Лесів, Софія Паращак, Евгенія Федина, Марія Чайковська, Анна Савіцька, Марія Круховська, Марія Гресько, Анна Парк, Софія Гармич, Катерина Андибур, Марія Дмитришин, Никола Парк.
МІНЕСОТА:
Галлок: Антон Кирилюк $10.
Гопкінс: Андрій Гайдуков $10.
Мінеаполіс: Нік Преґар $25; С. Завадський $10; А. П. Филипович $3; Гілярій Папіж $2; по $1: Онуфрій Рихлій, С. Харчук.
Ст. Пол: Міна Сендецький $3; Филип Шайда $2; Катерина Качмар $1.
МІШІҐЕН:
Воррен: Андрій Кисломед $2.
Гемтремк: Данило Рубаха $10.
Дітройт: „Рідна Школа" $25; по $5: В. Витвицький, Лев Казієвич, о. Д. Кузів, М. Левицький, Петро Трепет; Стефан Попель $3; Г. Верхоля $1.
Медісон Гейтс: М. Воронович $2.
Нюбері: Д-р Олексій і Анастасія Ванас $15.
Трой: Л. К. $5.
НЕБРАСКА:
Линколн: УККА Відділ $15. (Збірка на укр. воєнних інвалідів, збир. Каліта і Небесняк).
Омага: Українська Американська Громада $122.50. (Збірка на „Коляду", збірщик М. Ярош). По $5: В. Столярський, д-р Роман Єськів; В. Продивус $4; по $3: Яр. Свищук, М. Назарук, Данило Огородник, Іван Костів, Яр. Винницький, Михайло Ярош, Василь Мицак, Роман Шелевич; по $2.50: П. Крись, В. Мазурик, Євген Богачевський, д-р Іван Богачевський, Микола Монич; по $2: А. Клюка, М. Лобор, Д. Війтик, Олекса Продивус, Петро Гірняк, Іван Козак, М. Богуніс, В. Ґричка, Т. Опришко, М. Ставичний, С. Акулова, Н. Ващишин, М. В. . . (підпис нечіт.), Т. Ткачишин, С. В. . . (підпис нечіт.), Михайло Дашко, Степан Хмура, Михайло Ільчишин, Лаврін Черко, Михайло Бутим, Іван Воробець, Толматов; по $1.50: О. Чохут, П. Гаврилюк, Микола Дмитерко; по $1: П. Лехновський, П. Д. . . (підпис нечіт.), С. Гоцій, А. Дуган, В. Кульчак, П. Дмитрів, Г. Підвірна, Григорій Пазяк, М. Вігуняк, В. Патриляк, С. Ванас, В. Дидик, І. Даньків, М. Проців, П. Омниш, С. Кравчук, Михайло Дуркалевич, Катерина Ботюк, Павло Масло, Степан Багрій, Михайло Гошуляк, Юлія Федьків, В. В. . . (підпис нечіт.); М. Тітко 50 ц.
НЮ ГЕМШІР:
Манчестер: УККА Відділ, збірка „Коляда" $44 (зібрав Атанас Беднарчик). З них на листи ч. 16890 і 16891: д-р Володимир Буцяк $5; по $2: Атанас Беднарчик, Василь Мигаль, Павло Німець; по $1: Михаїл Байко, Володимир Сердюк, Іван Тимчишин, Григорій Новосад, Михаїл Сененко, Михаїл Вальків, Казімір Кіт, Володимир Голова, Стефан Шимін, Стефан Байко, Олекса Буцяк, Петро Кухар, Моріс Кухар, Юрко Савчук, Володимир Лучка, Іван Лучка, Михаїл Лучка, Николай Беднарчик, Йосиф Олексюк, Теодор Майкут, Ілля Струса, Андрій Янош, Григорій Гула, Михайло Вохонок, Петро Стечкович, Павло Поворозник, Андрій Байко, Роман Петричкович, Гаврило Петричкович, Микола Ковальчук, Юрій Датків, Павло Хомяк, Микола Шуфлат.
НЮ ДЖЕРЗІ:
Атлантік Сіті: Седі Ясик $5; Олександер Ковшан $3.
Байон: По $5: Іван Кушнір, Іван Свищук.
Бери: Софія Масловська $5.
Вайнленд: Петро Вудмаска $5.
Вудбайн: Українська Громада на „Коляду" $20; Д. Кришталович $5.
Ґарфілд: С. Бакуменко $2.
Джерзі Сіті: Український Щоденник „Свобода" $347.82. (Спеціяльна пожертва на „Фонд Української Культури"). Працівники У. Н. Союзу на „Коляду" $70. З них по $15: Д. Галичин, д-р Я. Падох; по $5: С. Курлак, В. Сохань, М. Мілянович; по $3: М. Думанська, І. Коц, Й. Стецура; по $2: Й. Волощук, І. Козак; по $1: С. Соколишин, В. Соболта, І. Вербяний, Т. Лутвіняк, О. Домбровська, Д. Дячук, Н. Залуський, М. Кобринський, М. Лисоґір, Н. Головід, С. Маґура, С. І. Райси. — Ярослава Левицька $3; Антон Шубак $2.
Іст Орендж: Йосиф Білоґан $15.
Картерет: Михайло Бекешінський $1.
Кемден: УККА Відділ, збірка „Коляда" $72. З них на листу ч. 16901 (збир. Михайло Ромах і Юрій Паліячук) по $5: Василь Рябко, Микола Мікош, Петро Ґасвський, М. Рудницький, Мулькевич; Едвард Гудяк $4; по $3: Юрко Паліячук, Михайло Чатирка, Катерина Марчук, Василь Лешенко, І. Строчан, Василь Калашнюк; по $2: Петро Кріль, Михайло Ромах, Микола Ромах, Микола Римчук, Василь Т. . . (підпис нечіт.), Степан Федик, д-р Іван Лазор, інж. Роман Лазор, Стефан Соловій, Степан Панасюк, Михайло Ковальчик, Тарас Галушка; Антін Кухта $1.
Кліфтон: Теодор Москаль $2.
Лейквуд: Андрій Швидкий $5.
Літл Фолз: Йосип Худоба $5.

ВСЯ ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДКОМІТЕТУ

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФИЛАДЕЛФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

ВСЯ ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДКОМІТЕТУ

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФИЛАДЕЛФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, Pa.

Менвил: Василь Бойко $1.
Нюарк: По $10: Стефан Бойків, Богдан Стефанович (замісць Різдв. поздоров.); М. Зайців $8; по $5: М. Оберишин, Микола Стецьків, Петро Лобур, Зенон Стефанів, Н. Н. (невідомий); Мирослав Дереш $2; по $1: Лев Негребецький, К. Степовий.
Пасейк: Гордій Неділько $5; по $2: Роза Качур, о. Стефан Клепарчук.
Патерсон: Григорій Мокроусов $3.
Перт Амбой: По $5: Стефан Грабар, А. Орел; Д. Галушка $2.
Плейнфілд: У. Н. Союз Відділ ч. 372 на „Коляду" $15.
Трентон: ОДВУ Відд. ч. 25. збірка на „Коляду" $5. З них на листу ч. 16965: Володимир С.... (підпис нечіт.) $3; Дмитро Січ $2. — Іван Піддубний $5.

НЮ ЙОРК:

Ню Йорк Сіті: СУА Відділ ч. 1. збірка на „Коляду" $86. (Збірку перевела голова Відділу, Катерина Пелешок). З них на листу ч. 17070 по $10: СУА Відділ ч. 1, Віра і Антін Шумейко, Юліян Бачинський, Д. Г. Купчин і Купчин; Евстахія Захарчук $6; по $5: Катерина Пелешок, Григорій Сливка, Петро Біляк, Марія Чарнецька (Олд Таппен, Н. Дж.; по $2: Олена Волошин, Марія Шкамбара, Осипа Куровицька, Пелагія Дереш, Евдокія Серединська, Катерина Сулима; по $1: Таня Зимна, Анна Ільків, Анна Кумферт, Марія Головай, Ольга Сливка, Анна Сливка, Славка Солзинська, Анна Палюх. — По $5: Петро Кіра, Іван Винник, Василь Нич; Ізидор Івасиків $2.
Албані: Данило Рудоковський $2.
Амстердам: Теодор Кокорудз $2; А. Шийка $1.
Асторія: У. Н. Союз Відд. ч. 5, збірка „Коляда" $40. З них на листу ч. 16985: Йосиф Іванчук $3; по $2: Іван Сидор, Николай Зори, Павло Барнич, Михайло Галан, Олекса Мартин, Антін Климишин, Михайло Басараб, Стенлі Кривен, Гринько Кук, Михайло Фіґурський, Семен Антонишин, Михайло Фіґурський, В. Врублевський, Дума, Антін Загоруйко, Маріян Курочка; по $1: Юрій Скіба, Михайло Заровений, Анна Бурдиґа, Семен Дішак, Григорій Яцишин, Григор Василик, Марія Пешнік, М. Домарецький, Микола Петрина, Стах М.... (підпис нечіт.), Теодор Матвіїк. **Збирач:** Іван Сидор. (Примітка: $6 з проголошених вище затримав Відділ). — Збірка на залишенців на похороні бл. п. Анни Питак $15. (Переслав Маріян Курочка).
Бей Шор: Д-р В. Врецьона $10.
Бредлі: Іван Дерик $5.
Бронкс: По $5: Ярослава Фобович, Тарас Сімків, Ада Т. Осінчук, Б. Корсунь (спец. пожертва).
Бруклин: По $10: У. Н. Союз Відд. ч. 82, Т. Шлапак; по $5: Марія Вумба, Конст. Миронюк, Михайло і Стефанія Слюзар; Василь Кmasсний $2; по $1: Л. Лиман, Теодор Танчак.
Вест Ісліп: Павло Кіс $5.
Вудсайд: Д-р В. Михайлів на листу ч. 15965 $5.
Гудсон: Тома Кастель $5.
Гейстінґс-ан-Гудсон: Анастасія Савостюк $3.
Геркімер: Збірка на „Коляду" $20. З них на листу ч. 17039 по $5: Василь Насипаний, Олекса Ангел; по $2: В. Каржицький, Матвій Політило, Калина Кудлюк; по $1: Дем'ян Кармалюк, Ярослав Сенишин, М. Цюпка, Антін Леньо. (Збир. Пауліна Мерена).
Гопвел Дж.: Андрій і Марія Королик. $5.
Ірвінґ: М. Шкорута $3.
Йонкерс: Д-р Василь Кіналь Кіналь $20 та спец. пожертва $10 (замісць квітів на могилу бл. п. д-р Омеляна Пацланського).
Квінс Віледж: В. Герич $2.
Когус: Юліян Бачинський $2.
Мідтавн: В. С. Клуфас $5.
Мт. Вернон: А. Гончаренко $10.
Поукіпсі: Василь Чубатий $1.
Пратсбурґ: Юлія Брезінська $5.
Ріґо Парк: С. Тураш $50.
Рачестер: Мих. Мосюк $16.58; по $10: Укр. Допом. Комітет. Укр. Правосл. Церква св. Покрови; Укр. Допом. Комітет бірка „Коляда" $6. З них на листу ч. 7682 (збир. М. Яремчук) по $1: М. Яремчук, Федір Ц. (підпис нечіт.), Петро Сірик, Василь Петришин, Степан Буган, Андрій Т.... (підпис нечіт.); по $5: Дм. Висоцький, о. С. Городецький, Теодор Баль, М. Каліцінський; Роман Пристай $1.
Сиракюз: Д-р А. Жизневський $10; Володимир Ільчишин $9; М. Лапшин $5; Михайло Каній $2.
Стетен Айленд: Теодор Гуль $10.
Спринґ Велі: Т. Суходольський $2.
Тонаванда: Д-р Євген Стецьків $10.
Флашинґ: Роман Волчук $3.
Ютіка: У. Н. Союз Відд. ч. 484, збірка „Коляда" $14.50. З них на листу ч. 17162 (збир. В. Запаранюк) по $2: Володимир Запаранюк, Михайло Дмитрів; по $1: Степан Мелник, Волтер Гнатів, Іван Дзядик, Михайло Козар, Борис Лобащук, Михайло Луценко, Зеновій Боднарчук, Семен Тесак, Теодор Семеняк; решта дрібними. — Андрій Негович $5.

ОГАЙО:

Клівленд: По $10: У. Н. Союз Відд. ч. 240, Дмитро Мачалаба, Олександра Мачалаба, Зеновія Ярош; по $5: Стефан Кікта, Галина Деслер, Юлія Холодняк, Петро Бойко, І. І. Дзядига, Поси! Теркун, К. Д. Бачинський; Теодат Шкільник $2.50; Петро Ткачук $1.
Лайма: Д-р Олександер Хомин $5.
Лорейн: УККА Відділ. бірка „Коляда" $242.50. З них на листу ч. 17211 по $5: Роман Сикута, Андрій Шумила; по $3: Дмитро Костюк, Параска Сухарчук; по $2: Михайло Мельничук, Григорій Гаркач, Орися Бернс, Михайло Купчик, Арсеній Кочила, Василь Супрун, Роман Клос, М. Ступарик, Віктор Куписяк, Іван Микита; по $1: Михайло Турій, Василь Босак, д-р Роман Сапович. На листу ч. 17212 по $3: Григорій Черкас, Анна Комар; по $2: М. Максимів, П. Гаркач, М. Андрісович, В. Біляк, О. Дрогомирецький, М. Пилипів; М. Їжак $1.50; по $1: Г. Дирів, Т. Повер, Є. Хемич. На листу ч. 17213 по $5: М. Ітерн, Домініка Гіль, Теодор Бруч, о. А. Стенгри; Анна Шумила $4; М. Кейсар $3; по $2: М. Пакуш, Мількович-Кульчицька, Д. Головацький, Д. Лисак, Т. Шевчук, Г. Венгринюк, А. Бутрей, П. Оренчак, К. Вінцюк, А. Паславський, І. Охрін, О. Кришталь, В. Левицький, К. Мацілинський, Д. Деркач, М. Наконечний; по $1: М. Осідач, І. Головецький, Р. Котик, Р. Левицький, М. Данилів. На листу ч. 17214: Д-р Роман Стеткевич; по $5: М. Боївка, С. Ганчарик, Г. Газен, В. Кичун, О. Лесюк; Б. Калюшик $4; по $3: І. Деревяник, П. Антипів, Д. Микита; по $2: Т. Пахнюк, д-р Ю. Сілецький, П. Івасишин, М. Бучинський, інж. Р. Купчинський, С. Зубаль, мгр. І. Лучковеський, В. Шевчик, Є. Пащин, Гелен Мейджер; по $1: В. Сілецький, М. Трипняк, І. Білий, Н. Назаркевич, С. Назаркевич. На листу ч. 17215 по $5: Іван Башуцький, Яків Рудяк; мгр. П. Яців $4; М. Пастернак $3; П. Беца $2.50; по $2: Степан Шуя, П. Ратич, П. Проць, А. Блискун, П. Лукша, д-р К. Погуляй, О. Федик, М. Баюрчак; С. Папків $1.50; по $1: Б. Дейчаківський, С. Чечетін, Володимир Шуя, М. Станчак, І. Грищенко, І. Сачко, С. Хемич.
Росфорд: Михайло Денко $2.
Янгставн: Микола Винник $1.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Филаделфія: На „Коляду" працівники Централі ЗУАДКУ $35. З них на листу ч. 17500: Д-р Володимир Галан $10; по $5: О. Генґало, Т. Горащенко, О. Зуляк, Іванна і Микола Кривопуск, О. Тарнавський. — Сергій Кожухар $15. — „А.Б.Н.", збірка на „Коляду" $12. З них на листу ч. 17490 (збир. Мирон Утриско) по $2: Ірена Ільницька, Відд. ч. 193 „Провидіння", Петро Дульнявка, Мирон Утриско; по $1: Василь Боклащук, Дмитро Шабля, Іван Слюсаренко, Карашівський. — По $10: Іван Вощак, Леся Кінаш, Неоніля Кліщ, Іван Костинюк, Ярослава Марк; по $5: Ярослав Баглай, Павло Безпалко, Филип Вояк, інж. Гаврило Гордієнко, Микола Заборський, Маріян Кульчицький, С. Луцишин, Василь Надраґа, М. Палько, о. Ярослав Пасічівський, Микола Процик, Олена Сас, Андрій Стадницький, Осип Третяк, Пафнутій Чуприн, Роман Флюнт; по $3: Михайло Білик, М. Джавага, Іван Зінченко, Стефан і Анна Іванович, Олена Кобилинська, Микола Москаль, Михайло Потучко, Іван Слонський, Іван Скіра, Филип Турко; по $2: Параскевія Боднар, В. Бучинський, В. Гарасим, Нестор Ґарбер, Петро Горихата, Микола Гула, Павло Дубрівний, Ізидор А. Жилавий, Іван Кривуша, І. Маланчук, Микола Панасюк, Микола Побутський, Оксана Сімович, Олександер Смоляк, Пелагія Цебеняк, Петро Ящишин; по $1: Семен Александрук (на листу ч. 17334), Анна Бородієвич, К. Деревянко, А. Зидик, В. Корецький, Іван Лаба, Іван Ленік, Данило Лимаренко, В. Макей, Н.Н., Микола Сидорський, Василь Столяр.
Алентавн: Вас. Огородник $5.
Бентлейвил: У. Н. Союз Відд. ч. 109 (на листу ч. 17250) $10 (пожертва на „Коляду") Микола Мороз $3.
Брістол: Збірка „Коляда" (зібрав і переслав В. Головчак) $28. З них на листу ч. 17349: Стефан К.... (з Левітавн, підпис нечіт.) $10; по $5: Василь Головчак, Іван Головка; по $1: Петро Мазурик, А. Галадзіда, Теодор Флюнт, Іван Дзіндзюра, Павло Головчак, Лука Гайдукевич, Роман Федик, Дмитро Пуцило.
Вайт Гейвен: Анна Мельник $5.
Вейн: Семен Чалишев $8.
Вест Істон: У. Н. Союз Відд. ч. 137, спеціяльна збірка, $25. З них на листу ч. 17274: У. Н. Союз Відд. ч. 137 $10; Дмитро Вересюк $3; по $1: Михайло Колодруб, Стефан Колодруб, Йоси! Колодруб, Дмитро Когут, Василь Боднарський, Іван Деш, Теодор Фотій, Григорій Прошик, Іван Галан, Іван Труш, Теодор Саміла, Михайло Томко. (Гроші призначено на українських інвалідів).
Дженет: о. Петро Вілон.
Карнеґі: У. Н. Союз Відд. ч. 181 на „Коляду" $10.
Ленкестер: Василь Дзюнка $5.
Линдора: Василь Гошва $2.
Нентікок: Іван Савчук $1.
Нортгемптон: Василь Саюк $5.
Ортанна: Аполлон Трембов $5.
Палмертон: Мих. Марців $1.
Пітсбурґ: По $5: Богдан Гнатюк, Андрій Романкевич; Тома Томків $3.
Патставн: Данило Голінка $3.
Редінґ: Павло Рубан $6.
Рачестер: С. Федицький $1.
Скрентон: Укр. Амер. Горожанський Клюб $5 („Коляда" на листу ч. 17324).
Тайтусвил: У. Н. Союз Відд. ч. 72 на „Коляду" $25.
Честер: Константин Мельник $3; по $2: Сенко Давид, Василь Біянський; Олекса Злупко $1.

ФЛОРИДА:

Ст. Пітетребурґ: Збірка на українських воєнних інвалідів $10. (Зібрав на Свят Вечір М. Похмурський). Імена жертводавців будуть проголошені у звіті Суспільної Служби Комбатантів3.

за ЛЮТИЙ 1959 р.

ДЕЛЕВЕР:

Вілмінґтон: Володимир Романишин зложив $5.00

ІЛЛИНОЙ:

Іст Гейзель Крест: М. Патроник $2.00.
Сісеро: Гнат Гринишин $1.
Шикаґо: УНС Відд. ч. 125. „Сестрицтво Благовіщення" $ 15 „Коляда" на листу ч. 15844. По $10 зложили: Укр. Нар. Союз Відд. ч. 114; Б. Мохайпович (на фонд О. Петлюри). Укр. Нар. Союз Відд. ч. 301 „Коляда" $7.50. З них на листу ч. 15-849 (збир. М. Кришталь) зложили: $2.50: Олександер Ліневич. По $1: В. Іващук, О. Лівевич, М. Кришталь, Н. Адамович, Агафія Фіца, Лев і Іванна Шаливич зложили $5.

ІНДІЯНА:

Ґері: Микола Данко $5.

КЕНЗАС:

Кензас Сіті: УККА Збірка „Коляду" $38. З них на листу ч. 15872 (збир. Іван Бриски) зложили: $5: Анна Федоров; По $3: Михайло Білик, Богдан Музика, Іван Бриски; По $2: Дмитро Яремко, Антін Косик, Мирослав Боруцький, Василь Феден, Розмарі Андрусевич, Теодор Боруцький, Микола Гузар. По $1: Іван Гречаник, Майк Буга.

КОНЕКТИКАТ:

Бриджпорт: УККА на „Коляду" $121. З них на листу ч. 15785 (збир. Володимир Чубатой) зложили: Укр. Нар. Союз, Відд. ч. 59 $10. По $3: Василь Сливинський, Микола Максимюк, Текля Красіцька; по $2: Василь Бабій, Володимир Шуст, Володимир Болонний, В. Пелещук, Петро Болонний, Михайло Болонний, В. Похульський, Михайло Бурий, Володимир Чубатий. По $1: Дмитро Стець, Любомир З.... (підпис нечіткий), Іван Козак, п. Чернявський, Мирон Литвин, Юрій Добуш, Анастазія Даценко, Іван Сагайдак. На листу ч. 15785 (збир. Іван Шемберко) зложили: $2: Іван Шемберко; По $1: Майк Томашік, Черльз Бойко, пані І. Зорко, Андрій Папроцький, Іван Загачевський, Гарі Монюк, В. Лучанська, Ірена Підлуська.

На листу ч. 15787 (збир. Ярослав Гура) зложили: по $5: Михайлина Шиманська, УРС, Відд. ч. 30; по $3: Тарав Слівінський, Максим Штука, Григорій Сокора; по $2: Степан Гуменюк, Ярослав Гура, Ярослав Федоренко, Іван Захарко, Володимир Пахульський, Осип Крендульчак, Володимир Сусла, Петро Слівінський, Михайло Засць, Дмитро Олексюк, Кость Котило; по $1: Яким Олексишин, Андрій Піддубний, Дмитро Онищак, Іван Котиляк, Ігнат Юрик, Петро Бойчук, Осип Слівінський, Михайло Мадрона, Катерина Роман, Михайло Мороз, Іван Загачевський, Микола Івашків, Евген Пащенко, Ярослав Шумигора, Адам Папроцький, Василь Зозуляк, Олександер Каспрак, Іван Рамах, Василь Флямович, Іван Хомяк, Стефан Пиців, Стефан Тарасюк, Осип Взовий.
Віліментик: УККА на „Коляду" (листа ч. 15808) $5
Гартфорд: Богдан Козак $5.
Меріден: Марія Маланич $5.

МЕРИЛЕНД:

Болтомор: Антін Траска $2

МЕСАЧЮЗЕТС:

Бостон: УККА, Збірка на „Коляду" $70.30, зних: на листу ч. 15875 (УНС Відд. ч. 307, збир. Михайло Франківський) зложили: по $1: В. Тутка, Василь, Іван П. (підпис нечіткий) Володимир Варан, Осип Пупко, Михайло Франківський, Ярослав Чайківський, Володимир Зазуля, Володимир Гуменюк, Степан Кос, Дмитро Чередюк, Дмитро Мельник, Микола Кисіль. Решта дрібними. На листу ч. 15876 (УНС Відд. ч. 238, збир. Дмитро Миколенко) зложили: по $2: Дмитро Миколенко, Евген Кондратюк, Данило Бортник; по $1: Панас Несторенко, Олександра Шафранська, Андрій Баранник, Василь Гаврилець, Василь Шульга, Антоніна Шульга, Наталія Білінська, Григорій Гриценко, Петро Федусь, Михайло Лозинський, Ілаш Матейко, Пилип Пащак, Микола Давискиба, Василь Миґован, Георгій Очкус, Петро Мороз, Антін Берегулька, Йосип Харина, Григорій Зварич, о. Іван Данилевич, Теодор Вонс. На листу ч. 15877 (УНС Відд. ч. 374, Володимир Федорів збир.) зложили: по $ 2: Василь Музика, Іван Шумляк, Осип Кутяк, Михайло Кисіль; по $1: Володимир Федорів, Іван Волощук, В. Паленгерик, Василь Бігайло, Іван Дишавець, Василь Феденишин, Іван Назар, Володимир Бачинський, Дмитро Віленчук, Іван Кецмур, Стефан Сологуб, Іван Станчак, Дмитро Хромяк, Яків Щебрин, Василь Стебницький, Григорій Макух, Стефан Когут, Григорій Барчин, Захарій Лось, Іван Попик, Михайло Возьний, Петро Матвіїв.
Нюберіпорт: Іван Буцяк $10.
Ферв'ю: Василь Дикан $5

МІЗУРІ:

Ст. Джозеф: Іван Кобзей $2

МІННЕСОТА:

Мінеаполіс: СУА Відділ ч. 16, збірка на „Коляду" $31; з них на листу ч. 15987 (збир. Карпяк Бенцаль) зложили: по $2: Роман Колодницький, Михайло Іваськович; по $1: О. Вринь, О. Костюк, О. Карпяк Бенцаль, Евген Човган, Іван Дорощак, Стефан Вовчак, Володимир Міні ькович, Михайло Вовчак, Константин Сольчаник, Іван Артим, Михайло Свінціцький, Дмитро Дудинський, Дмитро Мандибур, Славомир Луців, Мирон Крамарчук, Григорій Вавелко, Володимир Галій, Михайло Хома, Роман Віндик, Юрій Вдовичин, Михайло Ковалів, Петро Яворський ст., Стах Яворський, Ярослав Карпяк, Дарія Бущак, Марія Процай, Ярослав Крамарчук.
Ст. Пол: Стефан Кошуба $3. Микола Гланко $2

МІШІҐЕН:

Бентон Гарбор: Михайло Куліковський $5
Гемтремк: УККА, збірка на „Коляду" $61. З них на листу ч. 15912 (збир. Корнель Івасюк) зложили: по $5: К. Івасюк, А. дало, С. Скипакевич, Ю. Бро-Серединський, П. Жук, В. Диґжиківський; по $3: І. Капустій; по $2: Ю. Олексів, В. Тустанівський, В. Сторожук. $1: Володимир Лизогуб. На листу ч. 15913 (збир. Остап Захарків) зложили: $5: Михайло Федорівець; по $3: Остап Захарків, п. Сливка, С. Білий, Д. Березовський; $2: І. Стельмах; по $1: А. Старик, І. Преведа. СУА Відділ ч. 5 $20 (з них $10 на „Коляду" листа ч. 15940).
Дітройт: Укр. Амер. Федерація стейту Мішіґен та Укр. Роб. Союз, Відділ ч. 272 на „Коляду" $184. З них на листу ч. 15-134 (збир. д-р Василь Шкудор) зложили: По $5: Богдан Заяць, А. С (підпис нечіткий), Ст. Климишин; по $3: Зенон Васильк

евич, Е. Кульчицький, Н. Н. (підпис нечіткий), Дмитро Строїч, Слава Яблонська, Ярослав Никифоряк, В. Витвицький, Р. Крохмалюк, Лев Пришляк, Богдан Сторожук, Петро Моштук, Іван К. (підпис нечіткий), Петро Конюх, С. Кравчишин; по $2: Іван Кривіцький Богдан Дяків, Г. Конопада, І. Климишин, Р. Прийма, ч. Кізима, В. Шкудор, п. Серафим; по $1: Варвара Микитюк, Василь Микитюк, Михайло Когут. На листу ч. 16162 (збир. В. Шкудор) зложили: $4: Анатоль Яцюк; по $3: Петро Гончаренко, Микола Лесів, А. Коцур, Петро Богданович, д-р А. Р. Семків, Степан Щуровський, Богдан Макольондра, І Мелимука, Р. Калитяк; по $2: Павло Маляр, Настя Вязовиченко, В. Л (підпис нечіткий), Лев Шумило, Степан Слюсарчук, Іша Залуга Чорноморці, д-р. Володимир Прокопович, Дмитро Гевко, В. Лазечко, А. Слюсарчук, В. Вобяк; $2: Збірка в Укр. Роб. Союзі, Відд. на Карпентер. По $1: д-р. О. Ч. Бойчук, Роман Рудницький, Степан Юрків, Я. Заблоцький, Павлина Пахоляк. На листу ч. 16201 (збир. В. Лазечко) зложили: $10: Василь Довгань; по $5: В. Лазечко, М. Казимирів.

На листу ч. 16202 зложили: по $5: Ліґа Українців стейту Мішіґен, родина В. Білик, Лев Казієвич; по $1: А. Пшиничний, С. Зальопаний, В. Яворський, Іван Григарків, В. Захарійчук, П. З. (підпис нечіткий), С. Ониськів, М. Стружовська, П. З. (підпис нечіткий), Василь Нищак, Іван Пасічний, І. Вовенко, І. Семеген. (Гроші зібрав Теодор Грицай). У.Р.С Відд. ч. 272, збірка на „Коляду" $ 15. З них на листу ч. 16163 (збир. В. Шкудор) зложили: $5: Василь Кузьмин; $3: Пилип Гайдай; по$1: М. Казимирів П. Потапенко. На листу ч. 16164 (збир. В. Шкудор): $5: Український Американський Осередок в Дітройті; по $10 зложили: Укр. Амер. Осередок в Дітройті; Укр. Нар. Союз, Відд. ч. 146 Збірка на „Коляду" $8 З них на листу ч. 15927 (збир. Іван Підперигора) по $1 зложили: М. Війтович, Софія Остапчак-Микитюк, Іван Підперигора, Данило Лапчак, Стефан Хомяк, Яків Мерещак, Ілля Диґас, Петро Гурняк. Іван Корнило зложив $3.06, Іван Гаркуша зложив $1.
Флінт: УККА збірка на „Коляду $54. З них на листу ч. 15934 (збир. Іван Левандовський) зложили: по $3: М. Драґанчук, Артур Й. Ерлер; по $2: І. Левандовський, Іван Карпиків, Іван Гайдукевич, М. Пилипів, Ярослав Кравс, Теодор Кіселевич, Іван Канаш, С. Мельник, Дмитро Досій; по $1: Іван Ханацький, Антін Дух, Дмитро Костинюк, Іван Гермак, Василь Салій. На листу ч. 15935 (збир. Михайло Лихолат) зложили: $ 5: Михайло Лихолат; по $3: Йосиф Пантелюк, О. М. (підпис нечіткий); по $2: Василь Лещак, Іван ...(підпис нечіткий(; по $1: Андрій Бубен, Іван Богатський, Степан Кравс, Юрій Макогон, Роман Фодчук, Гриць Доброміль, Антін Дух, Іван Шумило, Андрій Ніцпан, Стефан Стефанів.

МОНТАНА:

Субей: Нік Черяук зложив $5

НЕБРАСКА:

ЛІНКОЛН: УККА збірка на „Коляду" $29.50. З них на листу ч. 16894 зложили: $5: п. Каліта; по $3: п. Мануляк, Іван Бучинський; по $2 п. Небесняк, Володимир Плоський, Роман Панасюк; по $1: п. Стехнович, Іван Лиско, п. Сторонський, Дмитро Петричко, Антон Лихолат, Петро Вітковнч, Леон Щербак, Іван Павелко, Ілля Щербак, Григорій Синиця, Микола Мороз, Дмитро Гуменяк; по півдоляра: Филип Ельніковський.

НОРТ ДАКОТА:

Вилтон: УККА Відділ, Збірка на „Коляду" $23. З них на листу ч. 15993 (збир. Индрій Дрібненький) зложили: $3: д-р. А. Жуковський, Джо Бараник; по $2: Карл Масловський, Нік Сологук, о. д-р. Т. Ковальський, А. Боднар; по $1: М. Григорик, А. Дрібненький, М. Романюк, Катерина Брезден, М. Кобильник, П. Загородний, Катерина Онофрей, Г. Трічка, П. Петрик.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Бридхтон: Ігнатій Коваль $5.
Вартон: А. Василенко $5.
Верона: Проф. С. Гординський $15 (з них $5 на фонд С. Петлюри).
Віпані: УККА Відділ, збірка на „Коляду" $139. З них на листу ч. 16968 по $5: Василь Осадчук, Степан Візниця, Василь Здиндяк, Петро Галатій, Іван Галатій, Петро Зятик, Степан Цьвілюк; А. Ружок $4; по $3: М. Мацьків, Осип Стефанів, Лука Гураль, Петро Нагірний, Пеленський, Степан Малюца; по $2: Дмитро Кіцак, Володимир Морозевич, М. Мороз, Андрій Липовий, Данило Петрочко, Новгородський, Дмитро Забігач, Микола Федчук, Іван Ільницький, Володимир Дуб, Е. Кононенко, Музика, Бойчук. На листу ч. 16969: Володимир Мартинець $10; по $5: Юрій Богославець, Василенко, Никифорук, Федір Німець, Степан Витвицької; по $3: Марія Ничка, Іван Кусий; по $2: П. Петровський, Марія Захарків, Андрій Кужик, Василь Дячук; по $1: Карлик, Русинко, Терещук, Антонович, Семанишин.
Джері Сіті: УККА Відділ, збірка на „Коляду" $121.50 (і на пошт. витр. 50 ц.). З них на листу ч. 16914 (збир. Василь Литвинка): Іван Ковальчик $10; Петро Костик $5; Олександер Одуляк $3; по $2: Василь Литвинка, І. Д. Шпак, Іван Микитюк, Іван Пілат, Стефан Білик, Іван Ганчар, Іван Ведмідь, Василь Гаврилюк, І. Щупляк, С. Мухин, Іван Троян, Бойко, Віктор Пологенький, Василь Пологенький, Микола Кашуд, Микола Швед, Василь Кущий, Леон Семеняк; по $1: Петро Палка, Іван Чапляк, А. Ярема, В Попович, Вітер, Ярослав Іваницький, Петро Лахоцький. На листу ч. 16915 (збир. Литвинка, Шаран, Костик) по $10: Стефан Костів, д-р Микола Хиляк; Михайло Мацяк $5; по $2: Михайло Крупяк, Констант. Северин, Юрій Рось, Михайло Баран, Петро Ляхоцький, Антін Шаран, Теодор Гіль, Стефан Островський, Головчак; по $1: Василь Ленчук, Андрій Мазур, Йосиф Жарський, К. Станіславишин, Іван Коцюба, Дмитро Гуменний, Панас Бойко, Т. Телюк, Стефан Кот, Г. Мець, Леон Зимон, М. Мацяк, М. Осміловський, В. Гіль, В. Карий, С. Ґріца, Б. Савчук.
Елізабет: Український Центральний Комітет в Елізабет, „Коляда", $588. З них на листу ч. 14807 (колядники: Петро Якимович, Іван Гриб, Ілько Мельник, Богдан Голда) зібрано $54, а саме: д-р Роман Граб $10; по $5: Іван Гриб, Іван Богонюк, Петро Дяк; Васоль Баталик $4; по $3: Іван Голей, Тарас Когут, Володимир Мацьковський; по $2: В. Д.... (підпис нечіт.), Марія Захарук, Франк Шарий, Андрій Сміт; по $1: Андрій Войтович, Марія П.... (підпис нечіт.), Михайло Нагірняк, Сосноцький, Теодор Процак, Іван Каліцун, Петро Шляхтич, Евген Власевич. На листу ч. 16906 (колядники: Михайло Яблонський, Микола Купчак, Іван Попинко) зібрано $25, а саме по $3: Микола Купчак, Роман Яньків, Василь Палюга, Анна Бабич, С. Гаврищук; по $2: Михайло Гнатчак, Іван Мазун, Володимир Дучемінський; по $1: Матвій Маньдзяк, Катерина Могила, Вурбеляк, Анна К.... (підпис нечіт.), На листу ч. 16907 (колядники: Роман Слободян, Данило Слободян, Микола Кіценюк, Осип Козак, Михаїл Гринішак) зібрано $247, а саме по $20: Володимир Бойчук, Мирон Литвин, Михайло Сухорський; Роман Слободян $15; по $10: Андрій Сміт, Едвард Полевчак, Володимир Стасюк, Іван Сенишин; по $5: Василь Косаревич, Данило Слободян, Григорій Слободян, Олена Слободян, Володимир Береза, Володимир Квас, Мілет Шевчук, Антін Горохівський, Йосиф Козак, Стефан Каша, Андрій Федірко, Іван Клок, Йосиф Генеґа, Микита Гулник, Михаїл Крейц, А. Федірко, Атанас Кемпа, Семен Прокопик, Григорій Закорчений, Стефан Генеґа, Павло Сташко, Михайло Романович; по $3: Анастазія Пліс, Михаїл Кобрин, Іван Коритко, Стефан Корнас мол.; по $2: Василь Кардаш, Петро Кардаш, Михал Рой, Микола Крейц, Олександер Присяжний. На листу ч. 16908 (колядники: Ярослав Митрофанюк, Богдан Митрофанюк, Василь Салабай, Володимир Федчишин) зібрано $74, а саме по $5: Михайло Мицю, Володимир Федчишин, Микола К.... (підпис нечіт.), Т. Гринішак, Марія Стасюк, Марія Б. Сенкевич, М. Юрченко, Г. Федун; по $3: Богдан Верезюк, С. Каша, В. Макара, В. Ф.... (підпис нечіт.); по $2: С. Колодій, Тереза .... (підпис нечіт.), Мудрий, М. Маґзір, Михайло Яблонський, Аліса Салабай, Ярослав Митрофанюк, К. Н.... (підпис нечіт.), Іван Коритко, Т. Куцмида; по $1: Іван Кіріченко, Іван Мотора. На листу ч. 16909 (колядники: Іван Солтівський, Іван Полянський, Лев Гусак) зібрано $54, а саме по $5: Іван Солтівський, Стефан Попадюк, Тома Черчіль, Лев Гусак, Мирон Каплун, Іван Полянський, Василь Солтівський, проф. М. Шлемкевич, Іван Боднар, Український; по $2: Стефан Пограничний, Сперун. На листу ч. 16910 (колядники: Богдан Голда, Ілько Мельник, Осип Забава, Михайло Гуменний) зібрано $53, а саме: Василь Дійчук $10; по $5: Йосиф Забава, Михайло Гнатіо, Михайло Гуменний, Іван Іваник, Богдан Голда, Ілько Наболотний, Ілько Мельник; Михайло Кравець $3; по $2: Микола Креховецький, Васьків; Дмитро Палій $1. На листу ч. 16911 (колядники: Мирон Пінковський, Степан Маґнет, Іван Іванців, Петро Штабелюк) зібрано $81, а саме по $5: Мирон Пінковський, Іван Кіценюк, Андрій Полевчак, Михайло Мігатин, Роман Левицький, Степан Богач, Михайло Іванців, Володимир Заблоцький, Петро Пилав! Іван Подільчук $3; по $2: Степан Маґнет, Микола Процак, Юрко Сенгіц, Дмитро Керничний, Микола Винярчик, Петро Якимович, Мирослав Мельничук, мгр. В. Кривокульський, Марія Луцяк, Петро Штабелюк, Михайло Хитра, Іван Воробель, Віра Юхневіціюс, Данило Мацик, Іван Кобасовський; по $1: Анна Голда, Василь Повалда, Василь Гарбовський. — Мелания Мельничук, $2.

(Далі буде)

Всі пожертви, звфот позичок, коштів переселення, зголошення нових адрес і всю кореспонденцію слати на адресу:
UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE,
P. O. Box 1661,
Philadelphia 5, Pa.

КАНЦЕЛЯРІЯ ЗУАДК-у ШУКАЄ

за адресами слідуючих осіб тому, що на листовні звернення з рахунками чи іншими важливими справами не дістає відповіді, або пошта повертає листи:

Подаємо прізвище, ім'я і останнє нам відоме місце перебування:

АВСУЄНКО Пилип, Філаделфія, Па.
АРДИКОВСЬКИЙ Владислав, Віліментик, Конн.
БАБІЧ Франц, Спрінґдейл, Па.
БАЛАНҐК Федір, Рачестер, Н. Й.
БАРАНКЕВИЧ Теодор, Філаделфія, Па.
БАНАЩУК Яків, Шікаґо, Ілл.
БЕР Єлисавета, Філаделфія, Па.
ВЕРБЕЦЬ Петро, Шікаґо, Ілл.
БЕЛЕГАЙ Петро, Балтімор, Мд.
БІЛАС Мирослав, Шікаґо, Ілл.
ВІЛИК Іван, Мінеаполіс, Мінн.
БОУЧУК Анна, Філаделфія, Па.
БОЙКО Сергій, Трентон, Н. Дж.
БОЙКО Стефан, Шікаґо, Ілл.
БОЙКО Павло, Джерзі Сіті, Н. Дж.
БОГУСЛАВСЬКИЙ Константин, Шікаґо, Ілл.
БОГУСЛАВСЬКА Антоніна, Філаделфія, Па.
БОРАЧЕК Іван, Раксерви, Масс.
БОРОСОВСЬКИЙ Михайло.
БОРИЩУК Андрій, Дітройт, Міш.
БРАЗДА Людмила, Ню Йорк, Н. Й.
БРОДИЛО Іван.
БУЧКО Володимир, Іст Гартфорд, Конн.
БУШМИЧ Михайлина, Ню Йорк, Н. Й.
ЦЕГУР Текля, Філаделфія, Па.
ЦЮХ Іван, Філаделфія, Па.
ЦУГИРКА Іван, Філаделфія, Па.
ХОМИЧ Іван, Сиракюз, Н. Й.
ХМІЛЕНКО Іван, Шікаґо, Ілл.
ХРОМОВСЬКИЙ Стефан, Нюарк, Н. Дж.
ЧЕРЕДНИЧЕНКО Стефан, Філаделфія, Па.
ЧЕРНЕНКО Симон, Сейр, Па.
ЧУХНО Анатоль, Рачестер, Н. Й.
ЧУЧМАН Ева, Філаделфія, Па.
ДАСКАЛЮК Іван, Філаделфія, Па.
ДАНИЛІВ Стефан, Філаделфія, Па.
ДЕМЧУК Теодор, Елмайра, Н. Й.
ДЕКАЛО Петро, Шікаґо, Ілл.
ДІДУХ Осип, Філаделфія, Па.
ДМИТРИШИН Анна, Елмайра, Н. Й.
ДМИТРЮК Анатоль, Шікаґо, Ілл.—Вест Честер, Па.
ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Богдан, Феніксвіл, Па.
ДОЛБІН Сергій, Клівленд, Огайо.
ДОМАЩУК Стефан, Джексон Гайтс, Н. Й.
ДОНЕЦЬ Василь, Ню Йорк, Н. Й.
ДОВГАЛЬ Марко, Шікаґо, Ілл.
ДРОЗД Юрій, Філаделфія, Па.
ДРОГОМІРЕЦЬКА-ВАСИЛЮК Анна, Рачестер, Н. Й.
ДУБАСОВ Григорій, Філаделфія, Па.
ДУБ Григорій, Ню Йорк, Н. Й.
ДУЦИЛОВИЧ Василь, Шікаґо, Ілл.
ДУТКА Анна, Шікаґо, Ілл.
ДУНИК Стефан, Сиракюз, Н. Й.
ДВІЙНИЙ Ілля, Балтімор, Мд.
ДИДИН Іван, Гартфорд, Конн.
ДИКИЙ Святослав, Шікаґо, Ілл.
ЕЛІЯШЕВСЬКА Стефанія, Бінґгемтон, Н. Й.
ФАМУЛЯК Ірена, Філаделфія, Па.
ФЕДОРИН Іван, Шікаґо, Ілл.
ФЕРІЙ Павло, Філаделфія, Па.
ФЕДАЙ Василь, Шікаґо, Ілл.
ФІЛЬ Михайло, Янгставн, Огайо.
ФОРОСТЯК Іван, Віліямставн, Н. Дж.
ҐАДОМСЬКА Софія, Філаделфія, Па.
ҐАЄВСЬКИ Стефан, Шікаґо, Ілл.
ҐЕЛЕТІЙ Юстина, Нюарк, Н. Дж.
ҐУЛЬОВАТИЙ Іван, Ню Йорк, Н. Й.
ҐУРАЛЬ Василь, Філаделфія, Па.
ГАЛЬКО Іван, Трентон, Н. Дж.
ГАРАСИМЯК Анна, Денвер, Коло.-Шікаґо, Ілл.
ГАРАСИМІВ Константин, Філаделфія, Па.
ГАВРИЛЮК Франк, Флінт, Міш.
ГАВРИЛИШИН Семен, Філаделфія, Па.
ГЕРАК Антон, Філаделфія, Па.
ГЕРШАН Григорій, Бофало, Н. Й.
ГЕНРИК (ГЕВРИК) Василь, Ню Йорк, Н. Й.
ГЛИНСЬКИЙ Мирослав, Шікаґо, Ілл.
ГОРІЧКО Юрій, Філаделфія, Па.
ГОЛОВІНСЬКИЙ Борис, Філаделфія, Па.
ГРАБ Микола, Мінеаполіс, Мінн.
ГРИЦИК Михайло, Шікаґо, Ілл.
ГРИГОРОВИЧ Ігор, Шікаґо, Ілл.
ГУСАКОВ Василь, Шікаґо, Ілл.
ІЛЬНИЦЬКИЙ Роман, Філа., Па.-Ню Йорк, Н.Й.
ІВАХНЕНКО Григорій, Ню Йорк, Н. Й.
ІВАСЮТА Іван, Лонг Айленд Сіті, Н. Й.
ІВАШКО Іван, Рачестер, Н. Й.
ІВАЩУК Дмитро, Філаделфія, Па.
ЯЦЕВИЧ Олександер, Клівленд, Огайо.
ЯНІВ Данило, Найлс, Огайо.
ЯРЕМЧУК Іван, Філаделфія, Па.
ЯКИМІВ Сергій, Ню Гейвен, Конн.
ЯЛОВИЧ Василь, Гацтфорд, Конн.
ЯВДОШАК Григорій, Шікаґо, Ілл.
ЯСІНСЬКА Марія, Філаделфія, Па.
ЮСКА Анна, Гренд Репідс, Міш.-Шікаґо, Ілл.
ЮСЬКІВ Михайло, Рачестер, Н. Й.
КЩАК Михайло, Картерет, Н. Дж.
КАСПРУК Діонис, Філаделфія, Па.
КАМІНСЬКА Анна, Клівленд, Огайо.
КАНЦІР Олекса, Філаделфія, Па.
КЕЛЛЕР Марія, Філадефія, Па.
КІРЯНОВ Михайло, Бофало, Н. Й.
КІСЛИЙ Константин, Бруклин, Н. Й.
КЛОДНИЦЬКИЙ Зенон, Монт Плез.ент, Айова.
КОРМІЄ Віра, Філаделфія, Па.
КОРОЛЕВИЧ Петро, Мінеаполіс, Мінн.
КОСТИК Кирило, Рачестер, Н. Й.
КОСТИК Іван, Бруклин, Н. Й.
КОЛИНИЧ Володимир, Рачестер, Н. Й.
КОНЦЕРОВСЬКИЙ Михайло, Філаделфія, Па.
КОЗАР Василь, Бруклин, Н. Й.
КРАЙНИК Прокіп, Балтімор, Мд.
КРЕМПЕНКО Ірена, Кліфтон, Н. Дж.
ЮРИВЕНКО Федір, Трентон, Н. Дж.
КОТЕЛЕВИЧ Василь, Клівленд, Огайо.
КОСОҐОВ Василь, Нейлсвіл, Віск.
КОРДУВА Роман, Ірвінґтон, Н. Дж.
КОБЕЛЬ Михайло, Філаделфія, Па.
КОНОВРИЦЬКИЙ Іван, Клівленд, Огайо.
КОПАНЕЙКО Антон, Гартфорд, Конн.
КОКОДИНСЬКИЙ Віктор, Накс, Інд.
КРИЦЬКИЙ Іван, Ню Гейвен, Конн.
КУРАВСЬКИЙ Іван, Ню Йорк, Н. Й.
КУРЛЯК Дмитро, Патерсон, Н. Дж.
КУРШАТ Аніта, Шікаґо, Ілл.
КУЗЕНКО Михайло, Мілвокі, Віск.
КУЧЕР-КАГЛАН Алена, Ст. Пол, Мінн.
КУКРИЦЬКИЙ Йоси!, Шікаґо, Ілл.
КУЗЬО Анастазія, Шікаґо, Ілл.
КУДИН Олекса, Гартфорд, Конн.
КУХАР Йосиф, Філаделфія, Па.
КУРОЧКА Ольга, Гартфорд, Конн.
ЛАВРИНОВИЧ Марія, Бофало, Н. Й.-Торонто, Канада.
ЛЕВИЦЬКИЙ Едвард, Шікаґо, Ілл.
ЛЕЦЮК Дмитро, Шікаґо, Ілл.
ЛІНЧЕВСЬКИЙ Юрій, Клівленд, Огайо.
ЛІСНИЧЕНКО Стефан, Нюарк, Н. Дж.
ЛІСОВИЙ Микола, Фріґолд, Н. Дж.
ЛОЄВИЧ-ВЛОДЕЦЬКА Марія, Норвіч, Конн.
ЛУПАК Стефан, Філаделфія, Па.
ЛУПИНІС Теодор, Бруклин, Н. Й.
ЛИХО Ярослава, Філаделфія, Па.
ЛИТВИЩЕНКО Мик., Філа.-Крум Линне, Па.
ЛИТВИЩЕНКО Григ., Філа.-Крум Линне, Па.
МАЦИК Зіновія, Бруклин, Н. Й.
МАКАРУЦЬКА Софія, Шікаґо, Ілл.
МАЛАЦУК Олекса, Пасейк, Н. Дж.
МАЛЕЦЬКИЙ Мстислав, Шікаґо, Ілл.?
МАЛИЙ Карло, Шікаґо, Ілл.
МАЛИЙ Олександер, Філаделфія, Па.
МАЛИНОВСЬКИЙ Волод., Філа.-Ню Йорк, Н.Й.
МАЄВСЬКИЙ Григорій, Андалюзія, Па.
МАТВІЄНКО Василь, Ню Йорк, Н. Й.
МАКСИМОВИЧ Микола, Філаделфія, Па.
МАРКІВ-ЗІДАҐІС Юліяна, Вілмінґтон, Н. Дж.
МАРЧАК Микола, Філаделфія, Па.
МАНДРИК Іван, Ню Йорк, Н. Й.
МЕДИНСЬКИЙ Іван, Філаделфія, Па.
МІЛЕК Мартин, Філаделфія, Па.
МОРДА Іван, Дітройт, Міш.
МУЛЯР Гнат, Філа., Па.-Шікаґо, Ілл.
МИКУШ Іван, Дітройт, Міш.
МИХАЙЛИЦИН Мирон, Філаделфія, Па.
НАЗАРОВ, Владислав, Патерсон, Н. Дж.
НЕҐАНІВ Микола, Дітройт, Міш.
НОВОЖЕНЕЦ Михайло, Сиракюз, Н. Й.
ОЛЕКСИН Микола, Мілвокі, Віск.
ОЛЕКСИШИН Михайло, Мілвокі, Віск.
ОТРОЩКО Олекса, Дітройт, Міш.
ОРАНСЬКИЙ-ВОЙНО Віктор, Ню Йорк, Н. Й.
ОНОПРІЄНКО Володимир, Шікаґо, Ілл.
ОНУШКАНИЧ Теодор, Шікаґо, Ілл.
ОВАД Ярослав, Ню Гейвен, Конн.
ОВСОНКА Ян.
ОВЧИНСЬКИЙ Константин, Мінеаполіс, Мінн.
ПАВЛОВИЧ Альойз.
ПАВЛИКОВИЧ Мирон, Шікаґо, Ілл.
ПАНЧОШКА Іван, Шікаґо, Ілл.
ПАДЯК Михайло, Рачестер, Н. Й.
ПАРКОЛАЙ Семен, Ню Врітен, Конн.
ПЕЛЕНСЬКИЙ Ярослав, Шікаґо, Ілл.
ПЕТРОВСЬКИЙ Теодозій, Гартфорд, Конн.
ПЕТРИЦЯ Юстина, Аллентавн, Па.
ПІХАЛЬСЬКИЙ Іван, Філаделфія, Па.
ПОПАДИНЕЦЬ Іван, Філаделфія, Па.
ПОПАДЮК Дмитро, Філаделфія, Па.
ПОПОВИЧ Іван, Сонисайд, Л. Ай., Н. Й.
ПОТЕЛИЦЬКИЙ Стефон, Філаделфія, Па.
ПОРОХНИЦЬКИЙ Павло, Філаделфія, Па.
ПРЕДЧУК Марія, Пасейк, Н. Дж.
ПРОКУДА Володимир, Йонкерс, Н. Й.
ПРОЦАЙЛО Дмитро, Філаделфія, Па.
ПРИМАК Василь, Рачестер, Н. Й.
ПРУС Пьотр, Філаделфія, Па.
ПСЮК Роман, Нюарк, Н. Дж.
ПИШКОВИЧ Василь, Шікаґо, Ілл.
ПРОЦИК Стефан, Філаделфія, Па.
РАКУТА Стефан, Рачестер, Н. Й.
РАПАЧ Стефан, Філаделфія, Па.
РАПАЧ Марія, Філаделфія, Па.
РАПІЙ Анастазія, Філаделфія, Па.
РЕВЕЦЬ Ксеня, Шікаґо, Ілл.
РЕГЕРТ Варвара, Шікаґо, Ілл.
РЕКА Анастазія, Рачестер, Н. Й.
РЕНДВАНСЬКИЙ Стефан, Філаделфія, Па.
РЕТЕЛЬСЬКИЙ Микола, Шікаґо, Ілл.
РЕВЕНКО Федір, Нюарк, Н. Дж.
РІПЕЦЬКИЙ Модест, Ню Йорк, Н. Й.
РОГОВИЧ Марія, Філаделфія, Па.
РОЗМУС Генрик, Нюарк, Н. Дж.
РУДІНСЬКИЙ Ян, Воллей Фордж, Па.
РУДІЄН Гаврило, Бруклин, Н. Й.
РУДКО Петро, Гартфорд, Конн.
САВАНЕЦЬ Михайло, Ютика, Н. Й.
САВЧУК Василь, Гартфорд, Конн.
СЕМАН Петро, Філаделфія, Па.
СЕМАНЮК Анна, Дітройт, Міш.
СЕМЦІВ Михайло, Ню Йорк, Н. Й.
СЕНИЩИН Юрій, Ставтон, Ва.
СІМОНОВ Євген, Дітройт, Міш.
СІРКО Ірена, Філаделфія, Па.
СКРИНИК Павло, Нюарк, Н. Дж.
СЛУХАЙ Іван, Філаделфія, Па.
СПАЛЬОВИЧ Іван, Мілвокі, Віск.
СТАНЬКО Петро, Шікаґо, Ілл.
СОФІЙЧУК Марія Стефанія, Ансонія, Конн.
СОРОКВАША Петро, Філаделфія, Па.
СУЩУК Олександра, Філаделфія, Па.
СИЧ Михайло, Філаделфія, Па.
ШАВЛІВСЬКИЙ Михайло, Філаделфія, Па.
ШАРАВУРА Симон, Гартфорд, Конн.
ШІНДЛЕР Йосефіна, Гартфорд, Конн.
ШКІЛЬНИК Євген, Шікаґо, Ілл.
ШПАК Петро, Гартфорд, Конн.
ШЛАПАК Павло, Філаделфія, Па.
ШЛАВАН Марія, Ню Врітен, Конн.
ШЛАВАН Ярослав, Ню Врітен, Конн.
ШМІДКЕ-ЗІНЧЕНКО Єлисавета, Бруклин, Н.Й.
ШРАЙТЕР Федір, Гартфорд, Конн.
ШТАЙНБАХ Юрій, Грентон-Шікаґо, Ілл.
ШТІЛЛЕР-ГАПОНЕНКО Іда, Філаделфія, Па.
ШУМОВСЬКИЙ Юрій (Єжи), Мілвокі, Віск.
ШВЕД Анна, Ютика, Н. Й.
ШВЕЦЬ Катерина, Клівленд? Дітройт?
ШИНКАРЮК Максим, Ню Врітен, Конн.
ЩЕРВА Катерина, Ню Йорк, Н. Й.
ТАТУХ Людмир, Дітройт, Міш.
ТАТКО Андрій, Повтакет, Р. Ай.
ТЕРЛЕЦЬКИЙ Дмитро, Ню Врітен, Конн.
ТЕТЯНЕЧКО Василь, Ню Йорк, Н. Й.
ТОМАШІВСЬКА Марія, Асторія, Н. Й.
ТОВЧУК Іван, Нюарк, Н. Дж.
ТРУСКАВЕЦЬКИЙ Михайло, Клівленд, Огайо.
ТУЧИНСЬКИЙ Йосиф, Шікаґо, Ілл.
ТУРЧИН Олександер, Клівленд, Огайо.
ТИХОВСЬКИЙ де ВІЗИРОВИЧ Яр., Вронкс, Н.Й.
УВИЙСОВАКА Лаврентій, Філаделфія, Па.
ВАЛЬТЕР Микола, Шікаґо, Ілл.
ВАНЬО Дарія, Філаделфія, Па.
ВАСЬКІВ Олекса, Шікаґо, Ілл.
ВЕСЕЛОВСЬКА Марія, Клівленд, Огайо.
ВАСИЛЮК-ДРОГОМІРЕЦЬКА Анна, Рачестер, Н. Й.
ВІТКО Василь, Ютика, Н. Й.
ВІТКО Лідвіна, Ютика, Н. Й.
ВІЛЬХІВСЬКИЙ Антін, Філаделфія, Па.
ВЛОДАРЖ Ян, Шікаґо, Ілл.
ВОЄВОДА Василь, Філаделфія, Па.
ВОЙТОВИЧ Стефан, Філаделфія, Па.
ВОЙТЮК Микола, Шікаґо, Ілл.
ВОЛОХОВСЬКИЙ Йоси!, Філаделфія, Па.
ВОЛЯНСЬКИЙ Дмитро, Повтакет, Р. Ай.
ВОЛОВИЧ Микола, Клівленд, Огайо.
ВОЛЬФ Едвард, Шікаґо, Ілл.
ВОВДЯ Євгенія, Рачестер, Н. Й.
ВОРОНЦЕ Надя, Шікаґо, Ілл.
ВОРОНКЕВИЧ Григорій, Вайон, Н. Дж.
ВОВК Стефан, Когус, Н. Й.
ЗАМАНА Михайло, Елізабет, Н. Дж.
ЗАПОТІЧНА Ніна, Рачестер, Н. Й.
ЗВАРИЧ Микола, Ню Врітен, Конн.
ЗЕГУР Текля, Філаделфія, Па.